

КВІТЕНЬ Ч. 4 APRIL, 1974

НАШЕ ЖИТТЯ OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXXI. КВІТЕНЬ Ч. 4

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редакторка — Уляна Любович

Редакційна Колегія:

Марія Барагура, Марта Бачинська,
Лідія Бурачинська, Любов Волинець,
Наталія Ішук, Світлана Луцька, Хри-
стина Навроцька, Олександра Різник,
Марта Тарнавська.

„Нашим малятам“, редагує Г. Черинь
Розвага, забава — ред. В. Андрушків

Адреса Редакції:

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Адреса Адміністрації:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗСА і Канаді \$7.00
Піврічна передплата \$4.00
Річна передплата в Англії 2½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 5 а. д.
Річна передплата у Франції .. 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 250 б. фр.

Поодиноке число 80 центів

Календарець СУА

- 10—30 квітня — Виставка писанок і виробів нар. мистецтва в Музею Науки і Промислу — 22 Відділ СУА в Шикаго
- 20 квітня — Ширші сходи з доповіддю „Великодні звичаї“ — 1 Відділ СУА в Нью Йорку
- 27 квітня — Авторський вечір Миколи Понеділка — 64 Відділ СУА в Нью Йорку
- 27 квітня — Авторський вечір Докії Гуменної й Алли Косовської — 82 Відділ СУА в Нью Йорку
- 5 травня — Збірка під церквою на Суспільну опіку — 64 Відділ СУА в Нью Йорку
- 11 травня — Ширші сходи і Свячене — 82 Відд. СУА в Нью Йорку
- 18 травня — Свято Матері — 1 Відділ СУА в Нью Йорку

На обгорці:

Сніжинка
Snow flower

OUR LIFE

Vol. XXXI APRIL No. 4

Published by
Ukrainian National Women's League
of America, Inc.

Monthly publication except August

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Editor: Ulana Liubovych
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States
of America \$7.00 per year, half year
\$4.00. Subscription in Canada \$7.00
per year, half year \$4.00. Subscrip-
tion in England 2½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
5 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 20 fr. per year.

Second Class Postage, Paid at
Philadelphia, Pa.

Single Copy 80 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
с/о N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2, France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Світлив Лев Коленський
Photo Lew Kolensky

З М І С Т:

	стор.
Весна — Воскресіння	1
Н. Лівницька-Холодна: *✱	1
Д-р В. К.: У річницю проголошення державності Карпатської України	2
Л. Б.: Людина великого обдарування	3
О. Луцик: Страшний Четвер	4
В. Єрмоленко: Великодній ранок	5
С. Гела: Київські глиняні писанки	6
Наша обкладинка	9
Калейдоскоп жіночого життя	10
Наше листування: Чому такий брак стилю? (І. Костинюк)	11
Наші градуантки. Що читати	12
Вісті з Централі	13
Хроніка Округ: Округа Нью Йорк	15
СФУЖО: Фонд П'ятсот. Ювілей навчальної станиці в Мюнхені. Вісті	26
Our Life:	
Editorial. On the 35th Anniversary of Carpatho-Ukraine	28
U. Lyubovych: Hello Kiev — Farewell Kiev (conclusion)	29
Українська вишивка: Вишиване вбрання	30
Посмертна згадка. Замість квітів	31
Нашим малятам: В. Щурат: Христос Воскрес! М. Жижка: Чому міняють покривальця. А. Коссовська: Кого я люблю. Тітка Катря: Мій сусід вуж	32
Заг. Збори Відділів СУА	обкл.

Календарець СУА

- 25 травня — Товариська зустріч членок Відділу — 64 Відділ СУА в Нью Йорку
- 8 червня — Ширші сходи з доповіддю „Мода“ — 1 Відділ СУА в Нью Йорку
- 15 червня — Організаційні сходи — 64 Відділ СУА в Нью Йорку
- 21 вересня — Доповідь: „Життя і творчість М. Грушевського“ — 1 Відділ СУА, Нью Йорк
- 5 жовтня — 10-ліття Відділу — 83 Відділ у Нью Йорку
- 12 жовтня — „25-ліття подружого життя членок“ — 1 Відділ СУА, Нью Йорк
- 24 листопада — Ярмарок — 83 Відділ СУА в Нью Йорку

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
СКЛАДАЄ ВСІМ ЧЛЕНКАМ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ,
ПРОВОДАМ УСІХ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ОДИНИЦЬ,
ОКРУЖНИМ УПРАВАМ І УПРАВАМ ВІДДІЛІВ —
НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО.

НАТАЛЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА

* * *

Так м'яле усе, що є тепер,
що бридкістю і фалшом коле очі,
коли ще дух минулого не вмер,
коли кортить майбутнього доскочить.
Хай буде прірвою між ними грань,
хай зникне там усе сумне й болюче.
Навий пророк хай скаже сонцю „стань!“
Світи і грій усіх замучених.
І хай же буде так, як Він сказав:
хай швидше прийде царство Твое, Боже.
Хай більш не скропить матері сльоза
осиротіле ложе.

ВЕСНА — ВОСКРЕСІННЯ

У цьому році — святкування 50-річчя нашої організації. У цьому напрямі йдуть наші зусилля, праця, труд. Наші — тобто членства і проводу в дружній співпраці. Хотілося б, щоб це святкування мало в собі духа об'єднання не тільки в змислі згідної співпраці, взаємного розуміння, але теж тяглості життя суспільності, спільноти, народу.

*

Журнал „Наше Життя“, що теж святкує скромне своє 30-річчя, старається на своїх сторінках, як і під час зустрічей, переводити думку про те, що „нема сьогодні без вчора і завтра, ні завтра без вчора і сьогодні“. І в цьому числі ви знайдете відпечаток тої думки.

Стаття про старовинні керамічні писанки Степана Гели поведе нас у сіру давнину прадавніх виробів наших мистців. Ми, як каже автор, під чаром наших „живих“ писанок майже забули про ті давні.

Не випадково теж друкуємо разом у цьому ж числі два нариси, чи пак один уривок із недрукованої повісті й один нарис, різних авторок із різних обставин, оточення, але об'єднані святкуванням Великодня.

З Ольгою Луцик повернемося в давні часи, далеку рідну країну. Оживуть старовинні звичаї, мальовничі повір'я. Замерехтять свічка, що її газда несе з церкви додому.

Свічки мерехтять теж у нарисі Валентини Ермоленко, але вже на цьому континенті. Проте святковий, рідний настрій знайдете і тут. Туга за минулим не мусить і не повинна відбирати сучасній дійсності всього чару. Настрій, глибоке переживання родиться в нашому нутрі. Наш обряд створює атмосферу, пригожу для таких переживань, і тільки від нас залежить, чи зуміємо в нього вчутися, святкові почуття в собі й у наших близьких розбудити, плекати, отже й пережити.

Можна й треба це давнє, винесене з краю, виплекане батьками, улюблене, вивчати, любити, переживати, але не тільки самою тугою, а хоч пристосоване до нових обставин завжди живе, наше, рідне.

Це не легко. Можна з надмірної ревності надто держатися давнього, або без глибокого знання справи так його модернізувати, що загубиться суть традиції. І для цього три покоління, а, може, й чотири, коли комусь дано правнуків — повинні дружньо взятися за руки.

Ця єдність у вічно новій і такій же прекрасній весні, пробудженні до свого і завжди того ж життя! Ця єдність у вже близько двотисячнім святкуванні Христового Воскресіння!

У РІЧНИЦЮ ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

У березні біжучого року проминуло 35 літ від проголошення Карпатської України державою. У тому ж місяці припало 100-річчя від народження о. мснс. д-ра Августина Волошина, президента цієї держави, або як його назвали й називають Батька українського Закарпаття.

Треба б декому пригадати, іншим розказати хоч коротко про долю тих земель і їх населення та події що зв'язали їх назавжди з іншими землями в соборну Україну.

Мадярські наїзники, за даними їхніх істориків, перейшли 985 р. Карпати і заняли територію Закарпаття, заселену вже тоді русько-українськими племенами. У 1895 році поставили в Карпатах недалеко села Вишні Врешки (сьогодні Ворота) пам'ят. ик з написом 895-1895, щоб відзначити тисячу років окупації цих земель.

З кінцем першої світової війни мадяри мусіли покинути цю територію. І тоді сталося те, що дехто називає чудом: 21 січня 1919 р. відбулися в Хусті збори делегатів усіх сіл Закарпаття. Речники населення, переважно селяни, одностайно прийняли рішення: „Ми хочемо до України, до Києва“.

Не судилося. Не маючи іншого вибору, Закарпаття приєдналося до Чехо-Словаччини, яка гарантувала країні широку автономію. Наряд, що під час поверх тисячлітньої мадярської окупації не забув, що він є віткою народу з над Дніпра і Дністра, не забув теж, що він законний господар цієї землі.

Молода генерація Закарпаття негайно почала боротьбу за те природне право бути господарем своєї землі. Українське Закарпаття почало організувати своє національне життя. Постав „Пласт“,

читальні „Просвіти“, драматичні гуртки, спортові клуби тощо.

У чехів були інші пляни, це ж бо мала бути чеська колонія, куди масово приходили чеські урядники, жандарми, учителі. Чехи старалися зупинити розвій української національної свідомості, підтримуючи спершу „великоруське направлення“, а далі фікцію окремого „тутешнього народу“.

Алеж підросли нові, молоді провідники. Росла свідомість господаря цієї землі. Біля тисячі селянських хлопців і дівчат на загальнодержавному з'їзді аграрної молоді в Празі, проти заборони впровадження чехів, з піскею на устах і з 200 українськими прапорами промаршували перед трибуною та цим же сказали Празі, що господарями „Подкарпатська“ є український народ.

А 17 жовтня 1937 р. на „Всепроевітанському Зїзді“ в Ужгороді маршувало понад 17,000 українців на чолі з Батьком о. Августином Волошином. Маніфестація закінчилася зворушливою присягою всіх учасників на вірність Україні.

У жовтні 1938 р. чеська влада остаточно мусіла виконати своє зобов'язання: автономії Закарпаття. Алеж чехи ще шукали за якоюсь рівновагою між українцями і „руськими“, не зважаючи на наші зусилля переконати Прагу, що під руськими скриваються мадярони. Прем'єр-міністром найменували „карпатороса“ Андрея Бродія, якого згодом мусіли арештувати, бо переловили його з меморандум за приєднанням Закарпаття до Мадярщини. Аж тоді іменували прем'єром Батька о. Волошина.

Тоді то мадяри і поляки підняли крик про конечність спільної між ними границі. Почали посилати через границі своїх терористів, і наші Січовики, зокрема на польській

границі, зводили з ними запеклі бої.

Вибори до Союму Карпатської України 12 лютого 1939 р. були відповіддю чехам, мадярам, полякам. Народ віддав понад 92% голосів на листу Українського Національного Об'єднання Карпатської України. Так закарпатська вітка українського народу стала остаточно господарем своєї землі.

Не довго тривало те щастя. Гітлер рішив зліквідувати Чехо-Словаччину, „взяв під протекторат“ Чехію й Мораву. Словаччина проголосила 14 березня 1939 р. незалежність, а Закарпаття „подарував“ своїм союзникам — Мадярщині. Їхня добре узброєна і вишколена армія 14 березня 1939 р. перейшла нашу границю. Захищати рідну землю в нерівному бою станула „Карпатська Січ“. Бракувало їй усього: зброї, досвіду, але не бракувало очайдушнього завзяття борснити свій рідний край.

Завдяки героїському спротивові Карпатської Січі, Союму Карпатської України міг 15 березня 1939 р. відбути своє засідання в Хусті. Народом обрані представники проголосили самостійність Карпатської України і вибрали її президентом о. Августина Волошина.

Перемогла мадярська армія наших січовиків, кров потекла Тисою, кров ворога і кров синів Закарпатської Землі.

Минуло 35 років від тих славних березневих днів 1939 р. Вільні українці згадують ті дні, тих що життя віддали за волю, згадують першого президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина, який згинув у 1945 р. в московській тюрмі. Але ті дні, життя тих, що згинув, зв'язали навки Закарпаття з усіма землями, які змагають до соборності й самостійності.
Д-р В. К.

Завершуємо тридцять літ „Нашого Життя“

ЛЮДИНА ВЕЛИКОГО ОБДАРУВАННЯ

(Над могилою Платоніди Щуровської)

Молодшому, а то й середньому поколінню ім'я Платоніди Россіневич-Щуровської мало відоме. Доля її пов'язана з Українською Республіканською Капеллею, яка концертувала в західному світі в часі української державності і після того. Платоніда Щуровська була заступницею диригента Капеллі Олександра Кошиця і як таку її найбільше знають і пам'ятають. Та це був лиш один із аспектів її музичної праці.

Платоніда Щуровська народилась у 1893 р. на Поділлі в родині священника. Родина їх була музикальна — у батька був добрий голос і він замолоду виступав на сцені. Брат батька був диригентом опери. У дівчинки скоро зауважили абсолютний слух і стали вчити гри на фортепіані. Але далі звичного навчання вона не пішла б, коли б не певні обставини, що спрямували її на інший шлях. В Київській Єпархіальній Школі, де вона вчилася, плекали церковний спів, якого диригентом був Олександр Кошиць. Він притягнув її до диригентського діла і розбудив зацікавлення. А коли вона по закінченні школи надумала студіювати медицину, він зумів її переконати до іншого і спрямував до консерваторії.

Швидко проминули роки студій у професорів Пухальського, Струмילו, Ріба. Вибухла революція і потягнула молоду вчительку у свій вир. А коли формувалась Українська Республіканська Капелля, то Платоніді Щуровській припало важливе завдання: вона випробовувала голоси і проводила перші співанки. Виїхавши з Капеллею в дорогу знов допомогла в тому, коли Капелля переформувалась. Супроводжала Капеллю лише в Європі. Коли їй відкрилась можливість музичних студій у Празі, вона вступила до Чеської Державної Консерваторії на відділи диригентури, композиції і теоретичних предметів. Консерваторію закінчила з відзначенням. На запрошення Українського Педаго-

гічного Інституту ім. Драгоманова у Празі викладала на музичному відділі диригентуру і теорію музики. Після ліквідації Інституту виїхала до Ужгороду на посаду вчительки співу у гімназії.

Педагогічна праця Платоніди Щуровської була чи не властивим їй призначенням. Опанована, рів-

Платоніда Щуровська-Россіневич
Platonida Schurowska Rossinevych,
known Ukrainian conductor, died recently in Prague

ної вдачі, з глибоким підходом до кожного свого учня, вона вмiла передати музичне зацікавлення й менше талановитим. Не зважаючи на деяку відстань, що її вмiла вдержати — її учні любили. Те саме було з хористами. У неї не було пориву і „настроїв“ великого диригента, вона працювала рівно і терпеливо. Але здобувала собі авторитет завдяки досконалому знанню і певності, з якою провадила спів.

Хоч перестала працювати в Капеллі, проте ніколи не відмовлялась від ведення хору. У 20-тих рр. провадила хор Пед. Інституту а також диригувала Академічним хором у Празі і Студентським хором у Подєбрадах.

Повернувшись до Праги по катастрофі Карпатської України вона ще далі вчителювала, але хорова виступи її обмежувались до свят Т. Шевченка, бо через вибух 2 світової війни громадське життя сповільнилось. Окупація Чехословаччини большевицькими військами завдала їй найбільшого удару, бо тоді її арештовано її чоловіка і слід за ним пропав. Це було вели-

ким болем її старости тим більше, що не знаходила забуття в улюбленій діяльності.

Останні роки а то й десятиліття пройшли в спогаданні давніх днів. Колишні студенти й хористи не забували її і в цьому контакті вона знаходила розраду. Донедавна жила в Англії її сестра і їй було дано двічі відвідати її. Займалася писанням спогадів, що їх удалось передати заграницю. Уривки з них були вміщені в нашому журналі, частина, яка описує творення Капеллі, була нагороджена на Другому Літературно - Історичному Конкурсі Фундації Лесі і Петра Ковалевих. Із тих спокійно написаних рядків пробивається її чула, багата душа.

Відійшла від нас людина рідкісного обдарування і великих людських прикмет. У нормальних умовах вона була б закінчила свій мистецький і професійний шлях, як професор консерваторії, бо для того мала всі дані. Коли б життя її пройшло на рідних землях, вона піднесла б своєю діяльністю музичну освіту країни. Але й так скріпила працю Капеллі, дала музичне спрямування багатьом і показала українську пісню чеському суспільству. Єдиним признанням, що його отримала за життя — було вшанування її 75-ліття, що його зложила їй українська громада Праги в часі концерту Т. Шевченка у 1968 р. Це востаннє вона диригувала тоді хором.

А тепер тихо згасла на 81-му році життя, проведена в останню дорогу друзями. Останнім бажанням Покійної було — щоб її тлінні останки спочили на Українському Православному Цвинтарі у Бавнд Бруку. Коли це здійсниться, тоді завдання українського організованого жіноцтва буде — дбати про її самотню могилу. Л. Б.

ПОДЯКА

Ірина Попович з Елмвуд, Ілл., переслала 10 дол. на прес. фонд „Нашого Життя“, за що їй щирсердечно дякуємо.

(Уривок з недрукованої повісти)

Ось уже великодній тиждень. У хаті Дрончуків побілено, поміто, впорядкована хатня обстановка. Ще мати мастить сивсю „березівкою“ припічок, підволить темною світлою лентою комин, а Софійка розмальовує на ньому кольорових пташечок з відкритими дзьобиками, бож пташки співають, воскреслого Господа прославляють... У „вижній“ Софійка не малює, бо там у своїй печі з узористих плиток змурована, а на них косички, пташечки й сонечко Боже, всячина!... Газда, Петро Дрончук, прається надворі, коло гражди та маржини, щоб у кожному кутку було свято й чисто. Марія Дрончук вже в середу взялася до печива. Напекла дрібних рум'яних „кукуців“, з чічками та хрестиками, повне корито. Бо... завтра — Страстний Четвер, „хапанки“ — звичай здавна-давня шагований у гуцульських родах, пов'язаний з культом померлих... Марія Дрончук не хоче поминути ні однієї душечки, має всім стати!

**

А в четвер у хаті Дрончуків не замикалися двері. Дітвора з усіх поближких верхів відвідала їхню хату, багачка і бідна, бо — „в Дрончучки, май — найліпші кукуци!“

А Марія лише стояла коло „замисника“ та й відраховувала по-йменно: — На, це за діда Йвана, царство їм небесне!... А це — за бабу Євдоху з Жебйого, а це — за деда Миколу з Річки, а той... — та й заплакала (згадала малого сінка, що помер на дифтерію) — На, це за мого Петрика, що десь тепер з ангеликами в небі літає... Господоньку, воленька Твоя святая, Ти — дав, Ти — взяв... Але дивиси, — наказувала малому хлопчині, що з кукуцом був уже за порогом — зговори „Отче Наш“, бо матимеш гріх!... І далі відраховувала, наче з книжки читала, та й — швидко!

Того ж дня, зполудня, Петро Дрончук збирався в Космач до церкви і в Страсти. В ліхтарик, що

сам змайстрував, застромив страстну свічку, що нею мав перенести святий вогонь з церкви додому, перехрестився тричі перед образами та й вийшов з хати. Сонце хилилося до заходу й рум'янило протилежні верхи. З хаток, розкинутих по сугорбах, рівними шнурочками курилися дими... З легким вітром уносився солодкий запах печеного тіста і вабив... То челядь пекла в хатах паски. Газди, за вільком старих, всі пішли до церкви. Ті, що залишилися вдома, душею переживали повагу й святість того дня. Затихли голосні розмови. Прохожі гуцули не ставали із стрічними та „бесіду“, як це в них за звичаєм бувало, поздоровляли один одного й минали. Навіть діти поводилися спокійно, бо вони знали від „неня“, що нині Син Божий терпить муки за нарід грішний, за його спасіння... За роботою не зчулася Дрончукка, коли зробився вечір. Але, вздовж чисто застеленого ослена пишалися вже спечені паски, різної величини, а та, що мала репрезентувати традиційну великодню паску — стояла на столі, на всю його ширину. Посередині її промінювало сонце, аж до кривульок, що вигиналися кругом паски. За ними вінком простелилися косиці, а злісміж них виглядали голівки чотирьох майстерно зроблених пташечок, розміщених в односторонній віддалі, що символізували звеличчування Воскреслого Господа, по всіх сторонах світу. Марія викінчувала пласканку із сиру, прикрашувала її листочками барвінку та й хрестиками пахучих корінців, складаючи їх узором. Софійка мала й витирала чистим платком горіхові чаші, складала їх на горішній полиці замисника й усміхалася до своєї думки... Вона добре знала, яке значення мають ті чаші. Знала, що користуються ними тільки у важливих хвилинах родинного життя, пов'язаних з традиціями й звичаями давнини. Багатомовні ті чаші! Потемнілі, стесані губами більш столітнього роду, свідки слави його минулого гордих

нескорених пращів, точені їхніми мозольними руками. Це — родинний талісман... зберіганий з роду в рід.

Софійка ще раз глипала у вікно: „Чи не йде неня, чи донесе святий вогонь д'хаті?...“ — Марія Дрончукка гадкувала те саме. Руки робили своє, а думки її блукали біля чоловіка, біля свічки в ліхтаріку: чи не погасне в дорозі, чи долине до їхніх порогів? Неспокійна, вибігла на ганок, а Софійка за нею. Над верхами вітала ніч... Така єдина, до жодної неподібна верховинська ніч... На небозгоді моргали зірці, а в темні верхів мигали таємні вогниці, що, наче легкі іскри, несені вітром, один по одному згасали. Це — верховинські газди поверталися із Страстей, несли святий вогонь у малих ліхтариках і зникали за своїми воротами. Кожний почував себе відповідальним за свій рід, бо свято вірив, що з тим символічним вогнем — він внесе у свою гражду Боже благословення...

Петро Дрончук був уже недалеко хати, коли Софійка помітила його: — Йде, йде неня! — закликала радісно — і святий вогень несе!

— Господи, слава Тобі! — шепнула Марія, — але тепер треба ще сокотити святий вогонь від вітру на воротах і на дверях. — І швидко побігла чоловікові навстріч. А коли Дрончук зближився до воріт і, перехрестившись, уважно виймав з ліхтарика свічку, Марія прислонювала її своїм сардаком, щоб не погасла.

— Сохрани Господи, нашу гражду від усякої нечистої сили та й нашу маржину від усього лихого! — мовив Дрончук урочисто і полум'ям святого вогню випалював знак хреста на своїх воротах і на дверях сіней. А коли він підійшов до хатнього порога, Софійка відкрила йому навстіж хатні двері і перший він увійшов із святим вогнем у хату.

— Від вогню громового смертельного, від пожежі, Боже великий, Милосердний, спаси наш рід!

Пів до четвертої ранку. Ніч і ранок... Тихо... Легесенький передранковий вітрець перебирає листя, наче кобзар струни — лише доторкається пучками пальців, бо не з ає, з якої почати.

Небо зоряне, зоряне... Свічки, як світлячки в купальну ніч, гсрять у кошках з пасками й іншою всячиною, що люди поносили для посвячення.

Пані Кіра Ц. (племінниця відомого українського композитора К. Стеценка) показує кусничок ковбаси і каже: — Це з України, мама дістала від одної жінки на фабриці... Їй прислали з України...

Між хористами прошелестіло: — У пані Кіри ковбаса з України...

І чимсь далеким та милим повіяло на мене. Пригадався Великдень у бабусі і а селі... Великі ночовки стоять на стелі, а в них висока „баба“ з квіткою посередині, ягнятко запечене, крашанки, сало й ковбаса. А яка ковбаса! Запашна... З тонкою брунатною шкіркою... Наче відчуваю її смак у роті. Бабуня завжди складала ковбасу в череп'яні горщики й заливала смальцем. Можливо, це і надавало їй смаку. Потім різне м'ясо,

молвився знову газда перед образами. А потім підніс свічку високо вгору, аж до сволюка і випалив на ньому хрест, що мав бути символом гаразду в його роді... Софійка з матір'ю приглядалися з набожністю і кожна по-своєму творила безсловесну молитву. Коли ж Дрончук загасив свічку, три пари очей пильно й тривожно слідували за її димом... „Чи розвіється дим по хаті, залишить нам гаразд на цей рік, а чи потягнеться зловісною смугою за поріг і... не стане когось... з нашого роду?..."

**

Магічну силу мала страва свічка у віруванні нашого народу, і культ її довго зберігався, особливо в гуцулів. Чужими впливами вони погорджували, а натомість глибоко й пильно берегли традиції та звичаї своїх пращів і дбайливо передавали своїм дітям.

бриндза, всього так багато, що ночовки були завжди замалі, і бабуня, покриваючи все це вишиває им рушником, стиха нарікала: — „Казала йому: роби більші, та ніколи не послухає...“

Я з своєю сестричкою обов'язково були присутні при укладанні для посвячення, стараючись чимсь допомогти, але більше перешкоджали...

Як давно це було! Було це годі, коли погано жилося, а тепер, коли стало „жити весело“, мої рідні пишуть: пришли муки на паску, бо інакше не матимемо Великодня...

Спів „Христос Воскрес“, вер: ув мене до дійсности. Отець Андрій К. почав святити паски, обходячи коло з людей і мигаючих світлячків — свічок... Одна за одною згасала свічка, і люди з свяченим поспішали до дому розговлятися. Вже загасала остання свічка, лише зірки в небі якомсь особливо яскраво відсвічували. Час і нам хористам додому.

Бажаючи один одному веселих свят, поспішаємо до своїх авт. Я сглядаюся за мамсю й дітьми, їх уже нема... „Видно, поїхали додому“ — кажу своєму чоловікові. Ми запрягли свої сто двадцять коней „Бюік спешел“ і поїхали до хати.

Мама і доня вже накривали стіл, приготівляючи свячене. Настрій у всіх добрий, очі блищать начебто і не втомилися.

Сніданок о четвертій годині. Трохи завчасно, але як він смакував! За сніданком — розговінням вирішили зустрічати схід сонця, бо в цей день він особливий, але вже після сніданку настрої зміїлися: доня з чоловіком, Ігор і мама змінили своє рішення та пішли відпочивати. Я з чоловіком все ж поїхали за місто в степ назустріч сонцю.

Ранок чудовий. Я весь час поглядала на чоловіка, щоб він бував не задрімав за кермсю. Сонечко почало виходити. Спочатку освітіло хмари в ясножовто рожевий колір, потім вийшло із-за хмар великою розпеченою кулею і розлило світло й тепло. В повітрі почувалися різні пташині голоси. На автостраді нікого. Фазани з розкольорованим

пір'ям перебігали нам дорогу. Чоловік стишив хід авт. Сонечко піднімалося все вище. В авті стало тепло. Я скинула жакет, відкрила вікно, підставляючи лице свіжому вітерцеві.

З фарм пасчали виходити корови на пасовисько, пробуджували ранішнє парітря своїм муканям. Під'їжджаючи ближче до річки Святого Хреста (Сейнт Крсіс рівер — кордон між штатами Мінесота і Вісконсін), ми зупинили авт і вийшли розмі'яти трохи тіло й ноги. Ранковий вітер був свіжий. Повітря чисте, відмінне від міського. Пахло свіжою зеленню. На протилежному березі річки ми побачили човен — видно, ранній рибалка.

Була шоста година ранку. Сонечко пригрівало, хотілося спати. О сьомій годині ми вже лежали в ліжках, з задоволенням простягаючи втомлене тіло, а особливо ноги, що відстояли п'ять годин у черкві на хорах.

НАША ЩИРА ПОДЯКА

Анна і Юрій Ганкевич із Кергонксону жертвували 10 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя“, за що їм щиро дякуємо. Це вже не вперше від членів цієї сім'ї одержуємо пожертви на цілі США.

**

Пл. Ольга Тритяк і Ольга Джаман перебували в шпиталі і з вдячності за те, що членки 11 Відділу США в Трентоні, Н. Дж., відвідували їх у часі хвороби, переслали по 10 дол. (разом 20 дол.) на запасний фонд Н. Ж.

СЕРДЕШНО ВІТАЄМО

Сердешно вітаємо голову нашого 44-го Відділу США п-і Зою Капшученка і п. Петра Капшученка з успіхом їх доні Людмили, яка цієї весни закінчила Пеннсилвенійський університет із ступнем доктора філософії в ділянці латино-американської літератури.

Панні Людмилі бажаємо якнайбільшого вдоволення з досягнутого й успіхів у праці.

З цієї нагоди складаємо 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“.

Членки 44 Відділу США

Наші прекрасні великодні писанки є здається причиною, що ми призабули одну дуже цікаву, а при тому порівняно багату ділянку керамічного виробництва княжої доби Русі-України, т. зв. Київські глиняні писанки.

Київськими, рідше руськими глиняними писанками називають археслоги, етнеграфи та історики мистецтва княжої Русі, точніше дослідники керамічних виборів княжої доби, глиняні, випалені, вироблені у формі яйця, покриті непрозорою, склистою, кольоровою поливою та „розписані“ поливаними зображеннями. Ці писанки є споріднені з відомими теж випаленими, глиняними поливаними кольоровою поливою плитками. Ними в княжій

доби викладали взористі долівки храмів, як Десятинна церква та Софійський собор у Києві та багато інших, у Києві й майже в кожному нашому княжому городі. Ними теж мостили долівки, а може й стіни княжих та боярських теремів-палат. Писанки виготовляли, чи ліпили ті самі майстри-гончарі, що й плитки, таким самим способом, з такої самої глини й „писали“ на них такі ж самі зображення та такою самою поливою.

Цими писанками цікавляться не тільки дослідники української кераміки, але теж учені інших народів, як поляки, росіяни та інші, які вивчають свої керамічні вироблення.

На основі доступних нам публі-

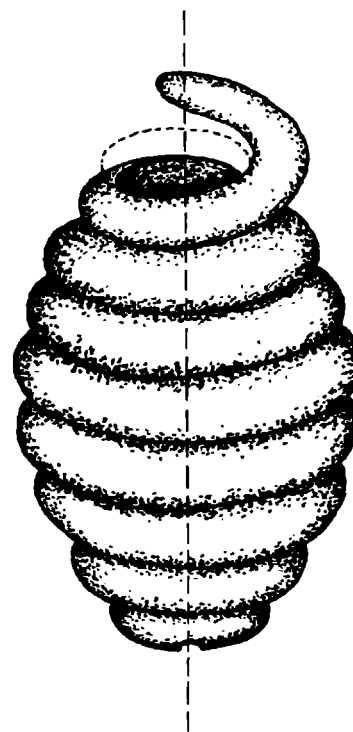

Рис. 2. Оформлювання — ліплення глиняного яйця-писанки способом глиняних валків.

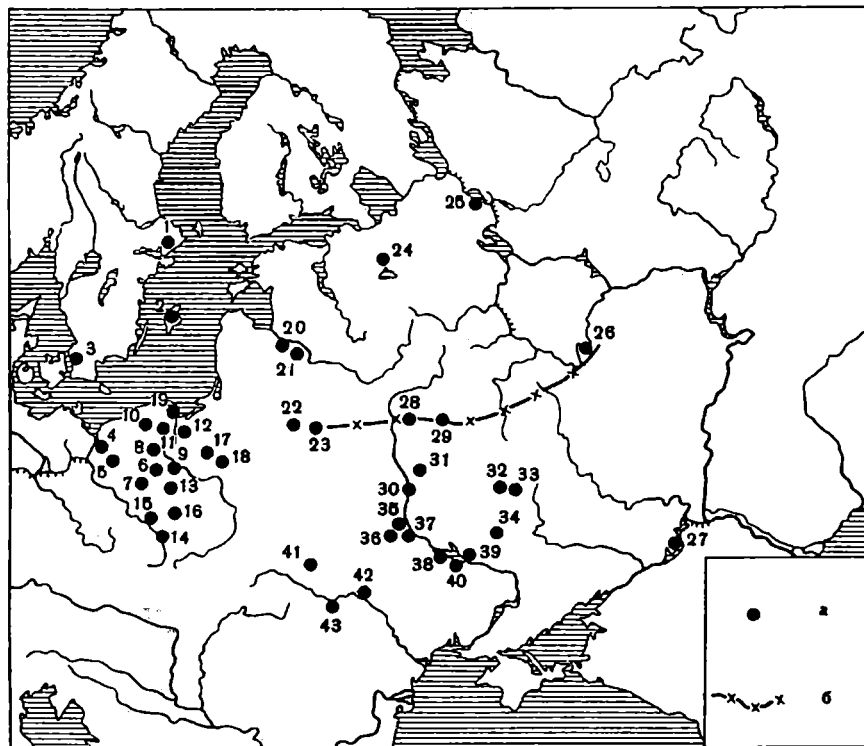

Рис. 1. Карта знахідок київських глиняних писанок.
(За Т. І. Макаровою)

1. Сігуна; 2. о. Готлянд; 3. Люнд; 4—19: усі в Польщі; 20. Даугмале; 21. Мезотне; 22. Гродно; 23. Новогрудек; 24. Новгород Великий; 25. Білоозеро; 26. Рязань; 27. Саркель — Біла Вежа; 28. Мстиславль; 29. Вщиж; 30. Любеч; 31. Влазовичі; 32. Гочево; 33. Липинське; 34. Броварки; 35. Вишгород; 36. Білгород; 37. Київ; 38. Канів; 39. Воїнь; 40. Кононча; 41. Пліснесько; 42. Товсте; 43. Галич. а — місцевості знахідок; б — границя поширення писанок київського — південного, і новгородського — північного походжень.

кацій, можемо ствердити, що в княжій добі на Русі-Україні були два осередки, де виробляли глиняні писанки: Київ і Новгород Великий чи їх найближчі околиці. Тому то кажемо: київські глиняні писанки київського й новгородського походження.

Але чи назва „київські“ є зовсім оправдана?

Знаємо, що Новгород Великий нинішнім росіянам є ближчий, ніж, напр. Київ, хоча аж до другої половини XV ст. (1471 р.) новгородці, які конкурували з Києвом, довго й криво боролися від північних московських наїздів, аж їх москвини перемогли й навіть вивезли до Москви славний новгородський дзвін, символ суверенності Новгорода, яким новгородці скликували свої віча. В світлі такого незрозумілого сентименту до Новгорода стає зрозумілим, чому советські дослідники якимось сором-

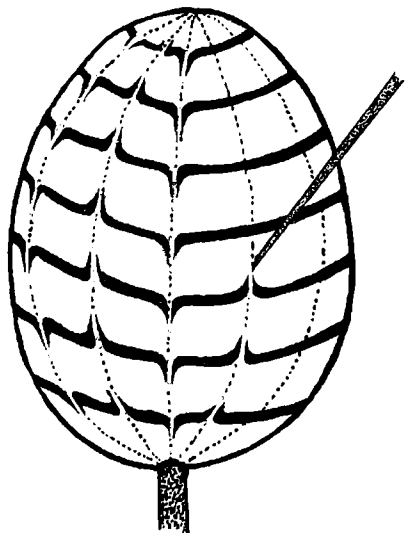

Рис. 3. „Писання“ глиняної писанки взором „математичних дужок“.

ливо признають, покликуючися один на одного, що київські глиняні писанки почали виготовляти-ліпити раніше в Києві (около 1000 року) ніж у Новгороді (в другій половині XI сторіччя). Та все таки новгородські писанки є краще вивчені від київських. На це є таке оправданя, що для їх вивчення є мало матеріалу, хоча й одних і других знайдено таку саму кількість. Навіть при устійненні черговости молодші, новгородського походження, ставлять на першому місці (перша північна група), а київські, старші, на другому (друга, південна група). Як бачимо, назва „київські“ писанки є зовсім оправдана, бо хоч їх виробництво поширилося на Новгород, і археологи знаходять їх у Прибалтиці, Скандинавії та в Польщі то першим центром їх виробництва був таки Київ.

Київські майстри гончарі почали виробляти-ліпити писанки около 1000 року ще за княження великого київського князя Володимира Великого (979—1015). Найвищий розквіт їх виробництва припадає на середину XI сторіччя (1050 року), яке в 1100 роках (за переломі XI і XII ст. ст.) почало занепадати, а около 1200 років (кінець XII і початок XIII ст. ст.) зовсім заникло, так що в роках 1200—1300 (XIII ст.) глиняні писанки повляються епізодично. Очевидно, що занепад писанкового виробниц-

тва слідував після охрещення Руси-України 988 року та закріплення християнства, бо писанки були дуже тісно пов'язані з поганськими віруваннями. Коли ж вони „похристиянилися“, тобто набрали елементів християнських, знову відродилися і збереглися аж до наших днів, але вже як вироби нашого народнього мистецтва.

Найінтенсивніший їх експорт за границі Руси та поширення на самій Русі поза осередками чи околицями їх виробництва припадало б на 1050 роки (половина XI ст.).

Писанки новгородського походження появилися більше як пів сторіччя пізніше, в другій половині XI ст. і часи їх розвою та занепаду припадають приблизно теж п'ятдесят років пізніше.

Щодо київських глиняних писанок сбох груп, то багато їх знайшли польські археологи на території Польщі, між долішніми течія-

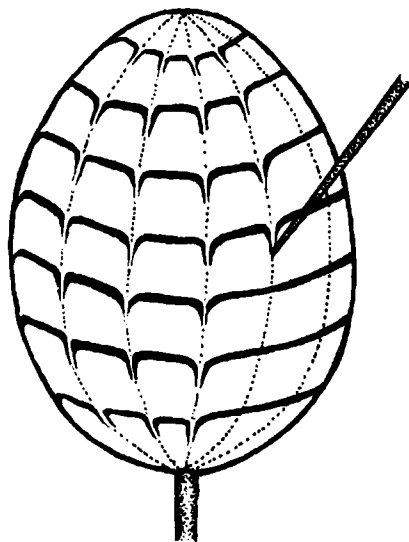

Рис. 4. „Писання“ глиняної писанки взором „математичних дужок“.

ми рік Висли й Одри. Вони підкреслюють, що писанки були „імпортовані“ з Руси-України й називають їх київськими. Правда, останньо, після відкриття в Крушвіці, першій столиці — городі польських князів, слідів широко розвинутого скляного виробництва, постала теорія, що писанки знайдені в Польщі, які датують на XII—XIII ст., є вже місцевого, польського виробу. Але писанки з XI ст. — кажуть вони та саме виробництво

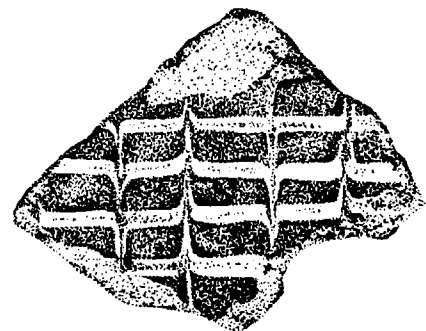

Рис. 5. Глиняна поливана архітектурна плитка з Києва, „розписана“ взором „математичних дужок“.

писанок прийшли з Руси-України, з Києва.

Наші глиняні писанки знайдено теж в Латвії, та південь від її столиці Риги на городищах Даугмальським і Межотнівським.

Про інтенсивні торговельні зв'язки Руси зі Скандинавією свідчать, м. і. знахідки писанок у Швеції. Їх викопали в місцевості Сігтуна, коло Упсали, на північ від Стокгольму; на острові Готлянд та в південній Швеції, в місцевості Люнд, навпроти данської столиці Копенгага.

Загально знаємо около 100 київських глиняних писанок київського й новгородського походження, що їх знайшли археологи на теренах Руси-України, Польщі, Скандинавії й в Прибалтиці. З того 70 відкопали в 20 місцевостях княжої України.

Але деякі знахідки писанок дослідники знають тільки з публікацій, а деякі теж не придатні для наукових дослідів, бо невідоме ні час, ні місце, ні обставини, серед яких вони були знайдені.

Для вивчення обох груп писанок вчені використали тільки 61 знахідку, з того 32 писанки київського походження та 29 новгородського. Є це зовсім вистачальне число, щоб обслідувати цю ці-

Рис. 6. Глиняна писанка викопана в Білгороді к. Києва, написана взором „математичних дужок“

Рис. 7, 8 і 9: Глиняні писанки викопані на княжій городищі Воїнь.

До рис. 7-8-9: Городище Воїнь, тепер залите водами „Кременецького моря“ (Середуша має відбиту долішню половину, крайня права надбитий верх).

каву ділянку нашого княжого керамічного виробництва.

Знайдені фрагменти-кусники писанок вказують, що їх ліпили способом глиняних валочків, тобто тонкий валок з вимішаної глини спіралью обвивали довкруги осі майбутнього яйця — писанки, звой валка зіплювалися, а поверхню яйця зарівнювали й вигладжували руками, залишаючи на долішнім, ширшій кінці яйця малий отвір. Яйце було всередині порожнє і до нього вкладали маленькі камінці або кусочки випаленої цегли, які при найменшому псусі яйця калатали-тарахкотіли і від того деколи писанки називають тарахкальцями. Можливо, що й тому дехто з археологів та етнографів вважає, що писанки, особливо ті, що їх знаходять в дитячих похованнях-гробах, були дитячими іграшками й тому їх вкладали до дитячих гробів. Між писанками є кілька суцільних, без порожнечі й без камінців-тарахкалець. Отвір яйця на долішнім кінці служив на те, щоб у процесі дальшого виробництва писанки можна було до нього вложити патичок-держачок. Цей держачок був дуже зручний при вкладанні яйця-писанки до розтопленої склистої поливи, при „писанні“ писанок, при вкладанні писанки до печі тощо.

Коли яйце в печі „випалилося“, його виймали й ще гаряче вкладали до кольорової поливи, яка надавала йому кольору тла. Після того, як яйце-писанку все ще тепле вийняли з поливи, на закрашенім тлі „писали“ непрозорою кольоровою сливою взору. Це робили при допомозі малої глиняної посудини-лійки з лійковатим дзьобиком, що ним впливала рідка полива на поверхню писанки. „Написану“ писанку вкладали востаннє у горчарську піч, щоб полива тла й взору легко заплилася, писанку качали

по гладкій твердій поверхні стола чи лави, щоб вирівняти грубі нерівності тла й розпису.

Писанки обох груп виготовлені з глини різних відтінків кольорів від сіро-рожевого до червоного. Рідко ліпили їх з білої глини. Глиняні писанки були пересічно заввишки 4 сантиметри (1 $\frac{3}{4}$ інча) та завширшки 3 сантиметри (1 $\frac{1}{2}$ інча), тоді коли звичайне яйце пересічно завширшки 4 $\frac{1}{2}$ сантиметра (1 $\frac{3}{4}$ інча) і завдовжки 6 сантиметрів (2 $\frac{1}{4}$ інча). Промір отвору на долішнім кінці був завбільшки 4 міліметрів.

Тло писанок киявського виробництва є буро-брунатне, зелене й рідко жовте, а взір жовтий, зеленкуватий та рідко брунатний.

Новгородські писанки мають тло бурс-чорне, яке на краще виконаних писанках, має металевий відблиск гематита. Взір жовтий або зелений.

На збережених писанках обох груп є три роди взорів „писання“.

Найпростіший творять лінії з кольорової поливи, розписані на поверхні — тлі писанки при допомозі згадуваної посудини — лійки без будь-якого порядку.

Другою відміною взору є лінії, які опоясують писанку лоземо-

горизонтально або спіралью, починаючи від долішнього кінця до горішнього або навпаки.

Вкінці, є третій взір, дуже старовинний, який стрічається ще на скляних єгипетських виробках XV сторіччя до народження Христа. Дослідники, які вивчали й вивчають наші киявські глиняні писанки, стверджують, що цей взір в середньовіччі стрічається виключно на наших писанках і поливаних плитках. З усіх трьох взорів він є найбільш поширений як на писанках, так теж на плитках, а при тому є найбільш складний своїм виконанням. Його називають „математичними дужками“. Його „писали“ так, що і а кольорове тло писанки, чи глиняної плитки, наносили лійкою кілька поземних-горизонтальних поливаних ліній і пски полива застигла „рисували“ сухим вістрям доземі-вертикальні лінії від горішнього до долішнього а наступну лінію навпаки, від долішнього до горішнього кінця.

Тому, що незастигла цілком полива поземних ліній „тяглася“ за вістрям і вкінці проривалася, на писанці чи плитці поставали ряди подинських або подвійних математичних дужок. Якщо поземні лінії поливи були нанесені старанно, лоземо, а доземі рисовані, чи точніше позначені вістрям до поземних прямовисної й в однаковій віддалі одна від одної, взір виходив дуже правильний.

Насправді всі лінії взорів у гарчій пчі розпливалися й з них поставали полоски-ленточки.

Як було сказано, всі ці взори стрічаємо на глиняних писанках і на поливаних архітектурних глиняних плитках.

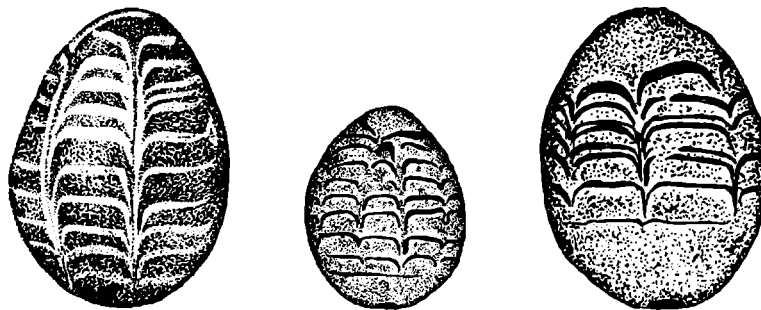

Рис. 10. Киявська глиняна писанка, „розписана“ взором „математичних дужок“, викопана в місцевості Сітуна к. Упсали, на північ від Стокгольму, Швеція. Рис. 11 і 12. Киявські глиняні писанки, викопані в Крушвіці, Польща, „розписані“ взором „математичних дужок“.

Рис. 13 і 14. Фрагменти-кусники київських глиняних писанок, відкопаних на південь від м. Риги, столиці Латвії. На першому фрагменті взір довільних ліній, на другім „математичних дужок“.

Дослідники писанок обох походжень дають дуже цікаву їх характеристику.

Ми вже згадували, що темне тло краших зразків новгородських писанок має характеристичний металічний відблиск. Це пояснюють різними хемічними складниками поли-

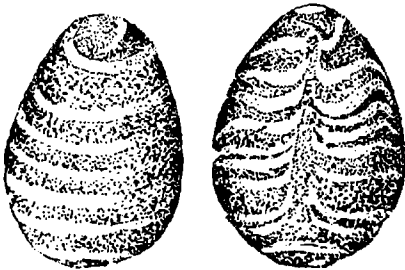

Рис. 16 і 17. Глиняні писанки знайдені в Рязані, Московщина, розписані зображеннями спіралі й „математичними дужками“.

ви новгородських і київських писанок.

Друге цікаве підмічення є те, що київські писанки під оглядом форми й розпису не є такі стандартно-шаблонні, як новгородські. Їхні лінії є різної товщини, де-не-де попереривані, кольори різнонасичені й усе те робить цілість писанки „легшою“, „свобіднішою“, якоюсь „теплішою“. Ма-

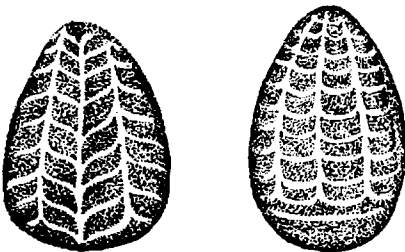

Рис. 17 і 18. Глиняні писанки з Пліснеська к. Львова, „розписані“ обома відмінами зору „математичних дужок“.

ється враження, що майстри гончарі кожну писанку трактували індивідуально.

Зате новгородські, хоч виксані прецизніше, проте своєю стандартністю є якісь холодні чи може навіть непривітні. Можливо, що суверий північний клімат Новгородда позначився не тільки на твердому житті його мешканців, але теж на їх творах. Але може бути ще й інша причина. Ми знаємо, що київські гончарі на першому місці ставили виробництво кольорових поливаних плиток, а на другому вироб писанок. Може, це робить їхні писанки не так випрацьованими, але зате легшими, приємливішими.

Київські глиняні писанки дослідники розглядають з різних аспектів. Одні досліджують їх, і не без успіху, як об'єкти „товарі“ дуже живої зовнішньої торгівлі Русі-України XI-XII ст.

Інших цікавить їх виробництво а особливо „писання“, які є доказом, що княжі гончарі були неабиякими майстрами. Їх цікавить навіть хемічний склад поливи, який має вплив на колір писанки.

Ще інші любуються зображеннями писанок, які вказують, що наші прапредки мали високовироблений мистецький смак. Вони вміло користали з надбань інших, їх сучасних, культурних народів і самі творили пам'ятки власної, самобутньої культури. Але найбільше, здається, інтригують значення та призначення писанок. Нема сумніву, що глиняна писанка, звичайна — „правдива“ та само яйце є дуже тісно пов'язані з поганськими віруваннями наших пращурів. Кожний знак-рисунок на писанці мав своє значення та свою „божу силу“, і тому археологи їх тепер знаходять у гробах покійників, у залишках жител-хат, в курганах-могилах і вони були символами відродження, родючості й плодючості та хоронили їх від всякого зла.

НАШЕ ПРИВІТАННЯ

Пані Дарії Бойчук пересилаємо наш привіт із побажанням скорого повороту до здоров'я по тяжкій операції і складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

56 Відділ СУА ім. Л. Старицької-Черняхівської в Дітройті

Наша обкладинка

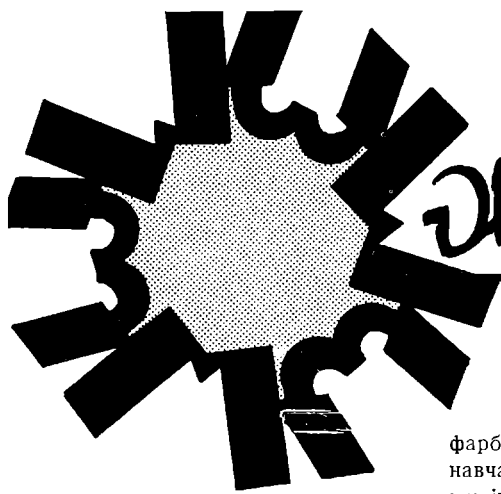
Знімок, який містимо на обкладинці, побачили ми на виставці, яку влаштувало було минулого літа Українське Фотографічне Товариство у motelі „Ксеня“ в Гантері. Виконав його Лев Колєнський. Його знімки цікаві з різних причин, але ми звернули увагу на добір об'єктів, вишукування, здавалося б, зовсім незамітних никлих билин, зморщин піску на березі моря, кількох травинок, таких скромних квітів, як кульбаби тощо. Їх відокремлення від оточення, побільшення, уявляє цілу вишукану красу їхніх ліній і форм, повз які ми проходимо, навіть не здержуючи очей, не звертаючи уваги. Очевидно, технічні можливості вже при самому викликуванні (може для цього є більш фахова назва) видобуває різні цікаві тони, півтони, так що постають начебто абстрактні картини з тих, так дуже конкретних, бо ж схоплених об'єктивом фотографічного апарату, предметів.

Але ж побільшення цієї квітки, що на нашій обкладинці, яка ніби символізує весну, говорить нам теж про інші таємниці природи. Говорить про те, що мало, якже мало знаємо не тільки про всесвіт, про космос, але теж і про мірокосмос. Людське око, тільки підсилене, зміцнене об'єктивом, уже спостерігає форми, яких і не догадувалося б без того. Наука досліджує, ставить гіпотези про те, що матерію можна розбивати до такої безконечности, що це важко нам собі уявити. А недавно дослідями доказано, що рослинний світ має теж силу відчувати людські думки, почування, що існує таємниче внутрішнє життя рослин, яке стверджують поважні наукові досліді. Великим спрощенням того є твердження, що з рослинами треба розмовляти, щоб краще розвивалися. Досліді в тому напрямі ведуть учені всього світу, а перед нами стоїть новий, незрозумілий ще для нас, світ мірокосмосу.

ПОЖЕРТВА

З вдячністю прийняла я признання за свою працю в Централі СУА, — а схвалено мені Екзекутивною СУА ремунерацію в сумі 200 дол. передаю на Запасний Фонд журналу „Наше Життя“ — у його 30-ліття.

Ірина Качанівська
касїєрка Гол. Управи СУА

КАЛЕЙДОСКОП

Життя

Опрацювала Світлана Луцька

УКРАЇНА

● У Києві на вулиці Саксаганського ч. 97, в будинку, де з перервами в 1899—1910 рр. проживала Леся Українка, діє Музей Лесі Українки. Музей складається з 10 кімнат, у дев'яти з яких розміщено експонати, а в десяти відтворено робочий кабінет Лесі. Серед експонатів — родинні фотографії, картини волинських краєвидів, серед яких пройшли дитячі роки поетеси, рідкісні перші видання Лесиних творів і перекладів та українські вишивки, виконані рукою Лесі. Ряд оригінальних експонатів вказують на Лесині зацікавлення дослідженням та збиранням української народної творчості. Образ Лесі Українки відтворений у низці полотен, скульптур, пам'ятних медаль тощо.

● 1974 р. сповнилося 70-річчя з дня народження українського композитора **Марії Завалішної**. В Україні відомі її композиції для дітей: кантата для хору „Місяць за місяцем“, опера „Колі друзі є“ за п'єсою-казкою Наталі Забіли, суїта „Ігранки“. Улюблений жанр М. Завалішної — це романс, у якому широке поле для вияву всіх можливостей людського голосу. Кращі романси М. Завалішної на текст поетеси Єви Будницької „Я чекаю на тебе“, поета Володимира Сосюри „Золоте павутиння“, „Солов'їні далі“ та на вірші П. Грабовського „До України“.

● У серпні 1973 р. в Києві, в приміщенні Спілки Художників України відбулася виставка творів **Зінаїди Соколової-Сергеевої**, присвячена 40-річчю її творчої діяльності. Було виставлено 76 праць мистця — краєвиди і натюрморти, виконані олійними

фарбами. Зінаїда Соколова-Сергеева навчалася в Харківському художньому інституті в 1926-31 рр. З 1944 р. бере участь у мистецьких виставках в Україні й у СССР.

● У київському видавництві „Наукова думка“ появилася 1973 р. книжка **Ярослави Погребенник** „Шевченко німецькою мовою“, присвячена питанню сприйняття „Кобзаря“ німецькомовним письменством. Авторка подає, що в Німеччині вже 1843 р. в славістичному журналі, який виходив у Ляйпцігу за редакцією Й. Йордана, з'явилася перша згадка про видання в Петербурзі поеми Шевченка „Гайдамаки“ 1841 р. Авторка виявляє глибоке знання матеріялу та вміння із смаком і високою вимогливістю оцінювати художню майстерність німецьких перекладів.

● **Оксана Іваненко**, українська письменниця, була нагороджена цього року в Києві за кращі твори для дітей літературною премією ім. Лесі Українки. Друкуватись почала в 1925 році й створила ряд вартісних творів для дітей і дорослих. Із 1947 по 1951 рік була редактором дитячого журналу „Барвінок“. До кращих її творів зачисляють: великий твір про життя Тараса Шевченка „Тарасові шляхи“, роман про письменницю Марку Вовчка „Марія“ та повість „Рідні діти“. Грошову винагороду за премію передала письменниця дитячій санаторії „Орлятко“ для заupu музичних інструментів та іграшок для хворих дітей.

СССР

● У Москві, в часі відзначування на Червоній площі Міжнародного жіночого дня (8 березня), на знак протесту підпалали себе жінка, обливши свій одяг запальним палином. Це сталося на очах багатьох людей, у тому й чужинецьких туристів. Вона

не мала жадного напису і нічого ні до кого не говорила. Як спалахнув вогонь, до неї кинулася кремлівська охорона. Ніяких даних про цю жінку більше немає.

ЗСА

● У журналі „Біо Саенс“ (т. 23, ч. 12, 1973), що його видає Американський Інститут Біологічних Наук, появилася інформативна стаття д-ра А. Зваруна про мікробіолога **Ніну Строкату-Караванську**, засуджену советським судом на чотири роки ув'язнення за те, що відмовилася свідчити проти свого чоловіка, довголітнього політичного в'язня Святослава Караванського. Представлено заходи, які зроблено в її справі в Комісії Людських Прав при Об'єднаних Націях із закликом підтримати та включитися в цю справу.

КАНАДА

● У монреальській міській галерії „Мон Раял Ар Сентр“ відбулася в дні від 10 січня до 10 лютого 1974 р. індивідуальна виставка мисткині **Адріани Лисяк**. Виставлено було 10 кольорових інтаглю-друків, 7 скульптур із пластичного скла і 14 гравюр на пластичному склі. Минулого року в листопаді Адріана Лисяк брала участь у виставці „Салон Інтернаціональ дез Ар Лібр“ у Парижі, де здобула за свої праці відзначення „Діплом д'Онер“.

ПОДЯКА

В часі недуги п-і А. Горен, нашої членки, ми відвідували її у шпиталі й удом. Видувавши, п-і Горен зложила замість окремих подяк 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. Пересілаючи ці гроші по призначенню — бажемо п-і Горен сил працювати дальше для добра Відділу.

Управа 36 Відділу СУА в Шикаго

Наше листування дуже занедбане, багато листів жде на відповідь. Із деякими ще прийдеться подождати. Вибачаємось. Не можемо стриматися від того, щоб не помістити, на початок, декілька приємних для редакції листів:

„Кожного місяця нетерпеливо ждемо на наш гарний місячник «Наше Життя». Редагований першорядно, оформлення прегарне, багато дуже успішних змін. Подяка та признання належить, в першій мірі, пані Редактор (якщо вільно так назвати) Лясі. В цій, такій відповідальній, праці, бажаю Вам, Пані Редактор, перш за все витривалості, багато терпеливості в цій 1974 році. Славно, пані Лясю, прошу так дати!»

Оля Целевичева

✱

А тепер виїмок із листа виховної референтки Гол. Управи СУА **Олени Климишин:**

„Розмовляючи про «Наше Життя» в теперішній формі й змісті, чую самі похвали і тому вважаю за відповідне Вам про це написати і погратулювати. З огляду на різноманітність тематики, має широке зацікавлення».

Як досі містили ми тільки критичні листи, чи виїмки з них, а рідко похвали, бо скромно, як годиться, ховали їх до глибокої шухляди, но, й на дно серця, на те, щоб у потребі ними трохи покріпитися. Потреба настала, ми листи друкуємо (частинно). Просимо порівняти їх до листа, одного з багатьох, що їх до нас написала, теж, як Олена Климишин, з Дітройту, **Анастасія Біловус:**

„Журнал «Наше Життя» таки нецікавий. Довгі статті, звіти роблять його примітивним, нецікавим».

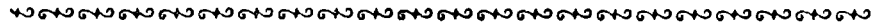
Дальше подаємо в скороченні: не треба писати про чужих жінок (Маргарету Мід), а навіть стаття „Колядники“ в Різдвяному числі їй не подобається. (А ми про неї дістали стільки гарних відзивів). На кінець пише, що її 5 Відділ є на першому місці, якщо йдеться про передплатниць журналу, але: „Всі ті передплатниці говорять про журнал НЖ часто, висказують своє невдоволення».

Слід відмітити, що Анастасія Біловус є референткою Н. Ж. і її завдання є приєднувати передплатниць та поширювати наш журнал. Прошу, порівняйте ті різні опінії і вибирайте.

Давніше ми вислали пригадки залеглим передплатникам по певному часі. Тепер ми приневолені вислати їх негайно по вигасненні передплати. Цього вимагає від нас поштовий уряд, який обмежує дарову висилку числа.

Тим часом дістаємо схвильовані листи від наших читачок із приводу того. А це є зовсім звичайна річ і американські видавництва такі пригадки завжди висилають. Це є навіть корисно для передплатниці, бо вона могла призабути реченець влати. Отже просимо не гніватися за те, а прийняти це, як потребу еперядкованого діловодства.

АДМІНІСТРАЦІЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Анастасії Біловус ми винні відповіді на ряд листів, це правда. Правда теж, що ми не помістили статтей, які вона прислала. Нам дуже важко відповідати на її листи. Вони говорять про те, що вона щира й гаряча патріотка і це почування прямо зворушливе. Але статті, які прислає, або вже десь були друквані, як, напр., промова адвоката Саварина на СКВУ, або теми вже опрацьовані (про мішані подружжя і бюро „Мета“), або дістаємо накази, відозви та вказівки, як і що маємо писати. На думку Анастасії Біловус, нам треба гарячих, патріотичних слів. Навіть стаття про мистця Кричевського, батька українського стилю в будівництві, творця проекту державного гербу, на її думку, непотрібна. А нам здається, що клич не будують і тим більше любити будемо те, що добре знаємо. Тому стараємося містити статті, які збагачують наше знання про Україну.

Це ще далеко не всі проблеми, які підносить Анастасія Біловус. До інших повернемося. Дійшла до нас вістка, що пані Анастасія хворіє, тож бажаємо їй здоров'я. На все добре!

Редакторка

* * *

ЧОМУ ТАКИЙ БРАК СТИЛЮ?

Маємо тепер багато хороших і танцювальних гуртків і треба радіти, що наша молодь проявляє себе в тих видах мистецтва. Маємо змогу почути рідну пісню і любоватися танком, а також показати ці скарби нашої культури американському оточенню. Та застановляє те, що зовнішня форма, себто стрій цих гуртів, не завжди стоїть на висоті.

Якось недавно прочитала я в „Свободі“ допис п. І. Овечка п. н. „Старому воякові боляче“ (9 листопада 1973 р.). Автор боліє тим, що наші танцювальні гурти так спотворюють народні, а особливо козацькі строї. Не краще виглядають, на його думку,

й гуцульські строї, а жіночі то вже зовсім не дотримують ніяких правил...

Оце дало мені поштовх написати про те до „Нашого Життя“. Яким би то способом дійти до слуху наших ансамблів, щоб вони в своєму вигляді дотримувались якогось стилю?

А то боляче, як нераз бачимо наші ансамблі. Корсетки з декольтами та блискучими обшивками, підтички у дівчат доходять до нікуди. Останньо на сторінках преси появилась світлина хору, де пані були одягнені щось у роді стилізованого строю з ясними довгими шарфами аж до землі. Знов інший хор узяв плахтовий матеріал і примінив його у формі покутської горботки, ще й доповнив це все імітованою зубчастою вишивкою на вставках і підтичці. Хіба не бачимо, яка це мішанина стилю?

Коли звернути молодим увагу на цей брак стилю, то один молодий танцюрист сказав дослівно таке:

— Ви старі, а ми молоді йдемо з духом часу! Ми теж український народ і творимо щось нове!..

Ось і віз, і перевіз!

Коли стилізуємо стрій, мусимо дати есенцію стилю даної околиці. Розуміємо, що цей стрій треба влгшити, примінити до модерного вжитку. Але не можна спотворювати того, що створено віками. Та ще й зовсім невмілями заходами. Думаю, що кожен ансамбль повинен мати когось, що слідкував би за його зовнішнім виглядом, дбав про добре і вміло підібрані імітації матеріалів тощо.

Я знаю, що про ці справи говориться і вони все є актуальні. Я свідома, що нічого нового не відкрила. Однак прикро дивитись, як на поважних імпрезах бачите лиш ноги в „пентіговз“, а там вище щось у роді народного або пластового чи сумівського строю. Думаю, що я не написала щось образливого, а написала лиш правду.

Ірина Костинюк, Рочестер

На пресовий фонд „Нашого Життя“

Частина прибутків з Балів — на пресовий фонд „Нашого Життя“

(Вийняток із листа СФУЖО до Редактора НЖ)

Вельмишановна Пані Редактор!

Великою допомогою для популяризації Балю Української Преси — відобрає українська преса, відаючи місце на статті й оголошення. Союз Українок Америки виявив спеціальне зрозуміння для праці СФУЖО — відаючи в своєму цінному журналі спеціальну сторінку для Вістей СФУЖО. Складаючи подяку за цю підтримку, Комітет Балю Української Преси в порозумінні з Екзекутивою СФУЖО призначив невеликий дар на пресовий фонд „Нашого Життя“ в сумі 100 дол., що його пересилаємо на Ваші руки.

Висловлюючи надію Вашої дальшої цінної співпраці, остаємо

з правдивою пошаною

Лідія Бурачинська, містоголова
Марія Харина, голова Фін. Комісії
Володимира Ценко, секретарка

До Редакції „Наше Життя“
Нью Йорк, Н. Й.

У прилозі пересилаємо чек на 100 доларів, які є призначені на пресовий фонд „Нашого Життя“.

Є це частина доходу з вечерниць „Червоної Калини“, організованих „Комітетом Ч. К.“ в дні 9 лютого 1974 року. В Організаційному Комітеті брали активну участь 46 і 47 Відділи СВА і за їх старанням призначено цей даток.

За Управу 47 Відділу СВА:

Іванна Мартинець, голова
Мирослава Приймак, секретар

3 листів до Редакції У ВІДПОВІДЬ „РОЗЧАРОВАНИЙ ЧЛЕНЦІ СВА“

Тестамент, про який згадуєте в своєму листі, не може бути ані сумний, ані веселий, бо це є лиш правдивий документ, який кожна доросла людина повинна мати. А як хочете читати веселе, то раджу передплатити „Ліса Микиту“ з Дітройту. Чудова і смішна газета, як колись у нашому Львові „Зиз“.

З пошаною до Вас,
Наталія Яремчишин
Лайма, Огайо

Наші градуантки

Округа Огайо зібрала відомості про молодих дівчат і жінок, що закінчили в 1973 р. вищу освіту. Подбала про це п-і Леся Кусяка. Ми щиро вдячні за ці старання, які подають осяги нашої жіночої молоді в тій Окрузі. Вітаємо їх на новій дорозі!

Ольга Головка, студії психології в Клівленд Стейтовому Університеті із ступнем бакалавра. Дочка членки 33 Відділу СВА.

Марія Кілярська, студії фізичного виховання в тому ж університеті із ступнем бакалавра.

Ольга Мовчан, студії політичних наук і французької мови в тому ж університеті із ступнем бакалавра. Дочка членки 33 Відділу СВА.

Дарія Дем'ячук, студії педагогії, англійської мови і психології в Нотр Дам Каледжі із ступнем бакалавра. Дочка членки 33 Відділу СВА.

Оксана Клас, студії педагогії і математики в Кент Стейтовому Університеті із ступнем бакалавра. Дочка членки 69 Відділу СВА.

Лідія Мовчан, студії педагогії мистецтва у тому ж університеті із ступнем бакалавра. Дочка членки 33 Відділу СВА.

Лідія Боднар, студії педагогії мистецтва в тому ж університеті із ступнем бакалавра.

Ольга Кость, студії музики в Клівлендському Інституті Музики із ступнем бакалавра.

Катлін Рутенська, студії фізичного виховання в Огайо Стейтовому Університеті із ступнем бакалавра. Дочка членки 60 Відділу СВА.

Оксана Стригун, студії театрального мистецтва в тому ж університеті із ступнем бакалавра.

Лідія Кусяка, студії французької мови й педагогії із ступнем бакалавра. Дочка членки 12 Відділу СВА.

Дарія Русин, студії політичних наук і англійської мови в Ашленд Каледжі із ступнем бакалавра.

Зеновія Хома, студії економії в Університеті Кес Вестерн Резерв із ступнем бакалавра. Дочка членки 12 Відділу СВА.

Марта Школьнік, студії математики в тому ж університеті із ступнем бакалавра.

Юрся Стефанік, студії педагогії мистецтва із ступнем бакалавра. Дочка членки 33 Відділу СВА.

Моніка Ганіговська, студії початкової педагогії із ступнем бакалавра. Дочка членки 60 Відділу СВА.

Що зитати?

Роман Рахманний: На п'ятдесятий паралелі. Статті і коментарі: 1959—1969. Вид. Спілка „Тризуб“, Вінніпег. З передмсвою Івана Г. Сирника. Ст. 66.

Цікаво прочитати книжку, що обговорює течії й події 60-тих років. Вже маємо до них хоч і невеличку, але всеж перспективу кількох років, що її дали арешти і процеси 1972 р. в Україні. Тим більше подивляємо автора, що впродовж такого часу розвершував сумління української людини обабіч великої греблі. Його віра в українську людину знайшла велике й болюче потвердження у тій непохитній поставі засуджених, хоч і небезпідставний його закид у справі підлеглого послуху великих мас. А найбільш зворушливі сторінки книжки — це увага для земляків, розкинутих у сателітичних країнах. Замало дбаємо про них, і не шукаємо шляхів до того. Л. Б.

Денис Квітковський-Квітка: Репресії в Україні у світлі міжнародної конвенції про злочин геноциду. Торонто-Вінніпег, 1968. Накладом Крайової Екзекутиви УНО. Ст. 32.

Хоч ця праця видана 6 років тому, проте тема її завжди актуальна. Бо злочин геноциду, що його практикує большевицький окупант в Україні, від того часу не послаб. Тому корисно кожному прочитати текст Конвенції про забороняння злочинів геноциду і покарання за нього, що є вміщений у цій книжечці. Він напевно відомий також носіям спротиву в Україні, що відбувають тепер свої кари. Але чи свідомі вони тих слабих сторін цієї Конвенції, на яку вказує автор? Саме тепер проходить тут кампанія за ратифікування цієї Конвенції і тому варто нам усім її пригадати. Л. Б.

ПОДЯКА

В часі моєї хвороби у шпиталі мене відвідало багато рідні, приятелів та членок СВА. Я глибоко зворушена їх увагою, листівками і квітами, що мені прислали. Трудно мені подякувати кожному зокрема, тому цією дорогою складаю сердечну подяку за всі слова потіхи й підтримки. Нехай Господь Бог винагородить їм усім за те!

Софія Герасимович

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ЩО БУДЕ ОСЯГОМ ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ СУА В 1974 Р.

До кінця березня 1974 р. зложили:

Окружні Ради і Відділи СУА	\$17,287.62
Поодинокі особи	2,295.40
Разом	\$19,583.02

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

Вітаємо третього тисячника!

У нашій кампанії за Запасний Фонд „Нашого Життя“ виявилось, що Окружні Ради і Відділи СУА зрозуміли цей клич. Добра фінансова підстава нашого журналу — це запорука його розвитку на довгі роки.

До тепер Окружна Рада СУА в Ньюарку і 64 Відділ у Нью Йорку зложили по 1,000 дол. на ту ціль. Третім „тисячником“ став 82 Відділ СУА на Бронксі, який доповнив свої пожертви до тієї суми. Вітаємо третього тисячника в наших рядах!

ЕКЗЕКУТИВА СУА

На Запасний Фонд „Нашого Життя“

Впродовж березня 1974 р. зложили:

ВІДДІЛИ СУА:

Від. 1 Нью Йорк	32.00
„ 23 Дітройт	65.00
„ 45 Елизабет	10.00
„ 47 Рочестер (збірки)	220.00
„ 64 Нью Йорк	35.00
„ 101 Шикаго	200.00
Гурток Книголюбів, Нью Йорк	20.00
Разом	582.00

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

Ірина Качанівська, Філядельфія	200.00
Марія Грушкевич, Євгенія Дубас та Ірина Кашубинська	30.00

По 20 дол.: Ака Перейма, Трой, Карта Шипилява, Бофало.

По 15 дол.: Ірина Кашубинська, Парма, Марія Стефанишин, Філяд.

По 10 дол.: Марія Татарська, Філядельфія, М. Волф, Нью Йорк, Марія Савчак, Бруклін.

По 7 дол.: Михайлина й Антон Чайковські, Філядельфія.

Разом 337.00 дол.

ПОДАТКОВІ ЗІЗНАННЯ

Цього року, як і давніш — податкові зізнання обов'язують усі Відділи СУА. Формулярі ч. 990 (для неприбуткових організацій) усі Відділи отримали безпосередньо від податкового уряду. Податкове число кожного Відділу вміщене над адресою. Торік про грошові обороти звітували тільки Відділи вище 5,000 дол., а тепер повинні їх подати всі Відділи.

Виповнення формуляра і вміщення оборотів Відділу дещо йнакші, як у давніших роках. Тому подаємо зразок, як поділити приходи й розходи Відділу і вивести кінцеве сальдо. Окрім того залучений ще порожній формуляр, щоб міг його використати Відділ, який не отримав його від податкового уряду. Прохаємо не забути податкового числа (Employer Identification number).

Зізнання повинно бути зложено до 15 травня 1974 р. Тому слід його вислати до своєї Окружної Ради найпізніше до 30 квітня 1974 р. Відділи далекого віддалення повинні вислати його до п-ї Софії Крупки, містоголови, 1351 N. Latrobe Ave., Chicago, Ill. Радимо залишити собі копію зізнання за 1973 р.

За проволочку в зложенні зізнань Відділ чекає грошова кара.

Ольга Муссаковська
фінансова референтка

**

Саме тепер іде інтенсивна акція в обороні історика Валентина Мороза, засудженого на довічлїтній засуд у Володимирській тюрмі.

Рівночасно висилаємо три статті присвячені живучості українського народу, а саме: Л. Волинець „Живучість українського народу“, Марії Савицької „Спроба життєпису Валентина Мороза“ та Оксани Щур „Як я розумію християнсько-національний світогляд Валентина Мороза“. Всі ці три статті були приготовані членками 64 Відділу СУА.

Просимо Окружних референток повідомити про це Відділи і переслати їм матеріали.

Любов Волинець
культ.-освітня референтка

Дня 2 березня 1974 р. в Нью Йорку відбулося засідання Комісії молодечих Відділів СУА. Беручи до уваги, що це є конвенційний рік, пов'язаний із святкуванням 50-ліття — дискусія велася довкруги цих двох подій.

Як заохотити молодих жінок до численної участі у Конвенції? Це питання — на думку членів Комісії — важливе в розвитку нашого молодого членства. Більшість їх ніколи не брали участі в Конвенціях. Тому ці враження залишаться для них маркант-

ними подіями і будуть мати певний вплив на їх майбутню діяльність.

Кожен Відділ повинен:

1. Познайомитися й обговорити значення Конвенції, участь делегаток, гостей і т. п.

2. Передискутувати статут і його зміни, щоб кожна членка була відповідно підготована до голосування.

Щоб облегшити матеріальні зобов'язання делегаток і гостей, головню молодечих Відділів — представниці Відділів висунули проект — подбати про нічліги і транспорт під час Конвенції.

Кожен Відділ повинен подбати, щоб дохід з однієї імпрези був призначений на видатки делегаток.

Наталія Даниленко
референтка мол. Відділів

**

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

Вже майже в усіх Округах відбулися Округні З'їзди. В Окрузі Шикаго, Дітройт, Ньюарк і Клівленд перевибрано голов — пп. Любославу Шандру (27 січня ц. р.), Олену Лісківську (27 січня ц. р.), Надію Бігун (10 березня ц. р.) і Марію Грушкевич (17 березня ц. р.). В Окрузі Нью Йорк вибрано головою п-і Оксану Рак (17 лютого ц. р.), в Окрузі Філядельфія п-і Лідію Дяченко (3 березня ц. р.), в Окрузі Нова Англія п-і Ростиславу Яхницьку (31 березня ц. р.). Всіх перевибраних і нововибраних голов вітаємо на цьому пості!

З'їзд Округу Півн. Нью Йорку відбудеться 28 квітня ц. р. в Сиракюзах.

**

НОВІ ОПІКУНИ

Довший час не подавали ми списку опікунів української молоді в Бразилії. А в тому часі прибуло їх доволі багато. На першому місці ставимо стипендію п. Гудзовського з Ньюарку, Н. Дж., який прислав 890 дол. Він призначив її для студента, що вивчає історію України.

Стипендії по 200 дол. уфундували:

Іван і Марія Іскало, Бофало, Тарас і Юліяна Шипиляві, Сиракюзи, Олена і д-р Євген Мартинюки, Каягога Фолс, С. Луцький, Вудсайд, Христина і Богдан Шипиляві, Девіт, І. Кован, Іствуд. Австралія, Василь Колодій, Трой (через посередництво 99 Відділу США), В. Сапрун, Лідкомб, Австралія, Осипа Михаленко, Форт Ландердейл, Анна Зеліско, Шикаго, д-р Богдан і Богдана Худь, Мейплвуд.

Стипендії по 150 дол. уфундували:

Оксана Поритко, Філядельфія, Збірка проведена заходами 79 Відділу США в Бостоні, Євдокія Блавацька, Філядельфія, Михайло і Наталія Пуйди, Філядельфія, Володимир і Марія Гарагури, Вудгейвен, Анна Качмарська, Йонкерс, інж. Роман і Міра Грзбець, Парма (через посередництво 33 Відділу США), Зенон Антоняк, Філядельфія, Збірка проведена 16 Відділом США у Міннеаполісі, д-р Омелян і Грина Клюфас, Потакет, з коляди студентів у Рочестері (47 Відд. США).

У черговому числі подамо список тих, що відновили стипендії на 1974 рік.

**

ВІЯСНЕННЯ

У „Вістях з Централі“, „Наше Життя“, грудень 1973, у моїй нотатці п. з. „Приклад добровільної праці“ виявилось для деяких читачів не зовсім ясно, про ініціативу котрої стипендійної акції мова. Тому вважаю за потрібне точніше й виразно спречизувати мою думку там висловлену.

Було написано:

„Стипенційна Акція Суспільної Опіки США, започаткована в минулому році, вимагала і вимагає дуже багато канцелярської праці. Коли не вдалося нам у Філядельфії знайти охочих виконувати цю канцелярську роботу, я, як ініціаторка цієї стипендійної акції США, перебрала на себе в цілості зв'язану з цим канцелярську роботу в листопаді 1972 року“.

Ясніше буде висловити повишу думку так:

„Стипенційна акція Суспільної Опіки США, котрої поширення на широкі круги українського громадянства на велику скалку, я заініціювала в минулому році, вимагала і вимагає багато канцелярської праці“.

*

При цій нагоді хочу пригадати, що я написала в річному звіті із стипендійної акції за 1973 рік так: „Деякі Відділи США удержують стипендикток у Бразилії через Централю США вже від кількох років і це можна вважати за „первопочаток“ теперішньої, широкі закроеної стипендійної акції США“.

Теодозія Савицька

**

ВІДДІЛ ПЕРЕДАВ СТИПЕНДИСТКУ

Як відомо, Відділи США започаткували стипендійну акцію для молоді в

Бразилії ще в 1967 р., коли то 33 Відділ США перший заініціював молодію дівчиною в Інституті св. Ольги. З часом 11 Відділів США утворили стипендії для дівчат. Але це було надто мало, коли зважити число потребуючої молоді в Бразилії. Тому в 1972 р. Екзекутива перебудувала цю акцію. На фундаторів стипендій запрошено наших жертвених громадян. Також ЗУАДКомітет причинився княжим даром 3,000 дол. до цієї акції. Це дало гарний успіх, бо по несповна двох роках маємо 50 повних, а 20 частинних стипендій.

Отже Відділи США тим самим відтяжені від тієї конечности. Це вияснюємо всім тим, які бажать придбати стипендиктку. Бо ж головні зобов'язання Відділів є — цілі й потреби своєї організації. Першим завданням Відділів США є підбудувати журнал „Наше Життя“ чи скріпити наш Музей.

Це становище зрозумів 64 Відділ США в Нью Йорку. Кілька літ уже допомагає студентці вчительської семінарії Катрусі Хом'як у Прудентополі. Але коли виявилось, що Катрусю може дістати опікуна чи опікунку з-поміж громадянства, то постановив пошукати їх для неї. Вкоротці вдалось їм знайти спонзора в особі інж. Михайла Савчака з Брукліну, що заплатити належну стипендію за 2-ий піврік 1974 р. А Відділ — відтяжений уже від цього обов'язку, зможе присвятити більше уваги іншим ділянкам США.

Над такою можливістю повинні застановитись і інші Відділи США, що мають стипендикток. Може й між їх членством знайдуться родини, які взяли б їх стипендиктку під опіку? І так стипендиктка далі зостанеться в їх сфері зацікавлення, а вони матимуть заслугу, що перші підтримали її і допомогли.

ЕКЗЕКУТИВА США

НЕПРИЙНЯТИЙ ГОНОРАР

При нашій виставці у Ворлд Трейд Сентер у Різдваному часі допомагав нам дуже видатно п. Юрій Ганкевич. Гонорар у висоті 50 дол. він не прийняв, а передав це на Музей США. Щиро дякуємо йому за це гарне відношення до нашого виступу і скарбниці нашого нар. мистецтва.

Управа 64 Відділу США
в Нью Йорку

ХРОНІКА ОКРУГ

Григадуємо всім Округним Радам і Відділам США, які включають кліші до своєї Хроніки, що їх виконання треба оплатити. Кліша одношпальтова коштує 8 дол., двошпальтова — 15 дол. Найкраще прислати цю суму разом із листом.

Адміністрація Н. Ж.

Округа Нью Йорк

ОКРУЖНИЙ З'ІЗД

Річні збори відбулися 17 лютого 1974 р. Прибули на них 53 уповноважені делегатки з 13-ти Відділів на всіх 15. Гостей було 16. Збори відкрила голова Округної Ради О. Кіршак, привітала голову Централі США Лідію Бурачинську, всіх присутніх і провела молитву.

Президія зборів: Лідія Бурачинська — почесна голова, Н. Хоманчук — голова, Е. Єнзен — заступниця, М. Геба й В. Шпонтас — секретарки. Верифікаційна комісія: Л. Артимішин, Д. Камінська, М. Яцушко. Комісія для перевірки протоколу з попередніх зборів: І. Бенцаль, О. Гой і О. Процюк. Номінаційна комісія: М. Баран, І. Клим, С. Котик і С. Серафим. Комісія ухвал: М. Данилюк, Х. Навроцька і Мирослава Савчак.

Звіти зложили: кореспонденційна секретарка, референтки, голова Комітету Купна Дому США, голова адміністрації домівки США, голова й містоглова Окр. Ради, голови Відділів і комісій. По звітах, на внесення голови Контр. Комісії Марії Савчак, признано абсолюторію уступаючій Управі.

Подаємо рівночасно список уступаючої Управи Окр. Ради. Це були пані — Олександра Кіршак, голова, Ірина Падох і Розалія Полчій, заступниці, Любомира Артимішин, кор. секретарка, Мар'яна Могилін, прот. секретарка, Дарія Камінська, скарбничка, Марта Яцушко, фін. референтка. Референтками були пані — Мирослава Савчак і Марія Цимбаліста організаційні, Євгенія Тріска культ.-освітня, Марта Данилюк виховна, Олена Процюк сусп. опіки, Леся Бервецька й Іванна Бенцаль зв'язків, Катерина Папуга імпрезова, Ольга Соневіцька і Лідія Лещук пресові, Катерина Гаврилюк і Наталія Валько господарські.

Головою Комітету Купна Дому була п-і Апольонія Книш.

У Контр. Комісії були пані — Марія Савчак, Наталія Романчук, Михайлина Баран, Анна Кізіма і Наталія Колодій.

До нової Управи ввійшли: О. Рак — голова, І. Падох і Р. Р. Полчій — заступниці, Л. Артимішин — кор. секретарка, Мирослава Савчак — прот. секретарка, С. Недільська — скарбничка.

Референтки: М. Яцушко фінансова, О. Щур організаційна, М. Цимбаліста молодечих Відділів, Н. Савчук культ.-освітня, Я. Трембіцька виховна, О. Процюк сусп. опіки, М. Барагура пресова, К. Папуга імпрезова, І. Бенцаль зв'язків, Н. Валько і С. Котик господарські.

Контр. Комісія: О. Кіршак, голова, М. Данилюк, Е. Єнзен і З. Колодій — члени. Адміністрація домівки: США: О. Гой, голова, Д. Камінська, Н. Валько і Л. Різник — члени. Комісія Купна Дому США: Поля Книш — голова, М. Баран, С. Котик і С. Серафим — члени.

В програмі зборів було слово голови США Л. Бурачинської, яка дала загальний образ жіночого руху на українських землях, з'ясувала завдання діяльності США в минулому, накреслила становище й здобутки організації під сучасну пору й її завдання в ювілейному році. Порушила справу видалення Музею США з Українського Інституту Америки й заходи Централі США підшукати нове приміщення Музеєві. Справу Музею порушувано в дискусії кількакратно.

Збори надали почесне головство Округної Ради Іванні Бенцаль за її працю для організації. Вона очолювала ОР 17 років.

Щоб відзначити ювілейний рік США Комісія Ухвал винесла 11 резолюцій:

1. Усе зусилля Відділів спрямувати для нашої організації.
2. Масово приєднувати нове членство та старатися розв'язати болічу проблему пасивності частини членства.
3. Спонукати референтури працювати комісіями, бо це активізує членство.
4. Увести „День Союзянки“ для ближчого співжиття членства.
5. При влаштуванні показів на-

роднього місця для американської публіки подбати про матеріали англійською мовою, які вірно інформували б про наші традиції й культурні надбання.

6. Для завершення в ювілейному році запасного фонду на „Наше Життя“ закликати Відділи збільшити жертовність на цей фонд.

7. Посилити датками Виховний Фонд, щоб уможливити працю виховних референтур.

8. Закликати всі Відділи виконати своє фінансове зобов'язання оплачування домівки США.

9. Зобов'язати всі Відділи включитися в акцію Головної Управи США затримати музейні збірки США в Нью Йорку.

10. Здепонувати більшу частину фондів купна Дому США на „сертифікаційне“ конто, щоб дістати вищі відсотки.

11. Підтримати пропозицію Головної Управи США унормувати стандартну вкладку для всього членства за ключем нашої Округи.

НАРАДА ОРГАНІЗАЦІЙНИХ РЕФЕРЕНТОК ВІДДІЛІВ США ОКРУГ НЬО ЙОРК І НЬО ДЖЕРЗІ

Дня 9 лютого 1974 р. відбулася в Нью Йорку нарада організаційних референток Відділів США двох Округ — Нью Йорку й Нью Джерзі, яку підготувала організаційна референтка Округи Нью Йорк Мирослава Савчак.

Нарада мала на цілі продискутувати найбільш актуальні проблеми, з якими зустрічаються організаційні референтки Відділів і Округ, а які також впливають і відбиваються на осягах праці цілої організації.

Відкриваючи нараду, голова Округи Нью Йорк О. Кіршак підкреслила, що потреба такої наради відчувалася вже довгий час. Нарату привітала телеграмою організаційна референтка Головної Управи А. Вокер.

Під час наради відбувся панель, у якому навітлено:

1. Успішний спосіб приєднання нового членства в ряди США.
2. Творення нових Відділів (крім молодечих), чи побільшування вже існуючих.
3. Пасивність членок до праці у Відділі (причини цього явища й способи за активізування не діяльних членок).
4. Успішну перебудову фінансової господарки у Відділах.

У панелі взяли участь: Ольга Салук,

Дотепершня голова Окр. Ради Нью Йорк Олександра Кіршак серед голов Відділів Округу. — Від ліва: Леся Гой (1 Відділ), Софія Серафін (4 Відділ), Зеновія Колодій (21 Відд.), Наталія Колодій (35 Відд.), Євгенія Єнзен (71 В.), Софія Котик (72 Відд.), Іванка Клім (82 Відд.), Марія Данилюк (83 Відд.), Зеновія Зарицька (103 Відд.), Лідія Лещук (104 Відд.), Леся Гевко (105 Відд.). Неприсутні: Марія Даниш (64 Відд.), Марія Гарасимчук (3 Відд.), Оксана Лещень (89 Відд.), Лідія Стасюк (109 Відд.).

Presidents of UNWLA Branches in New York Regional Council

організаційна референтка Округу Нью Джерзі, Оксана Щур, членка 64 Відділу, Ірина Куровицька, членка 83 Відділу і Марія Цимбаліста, членка 104 Відділу. Модератор панелю Мирослава Савчак представила панелісток і підкреслила, що в їх особах заступлені три покоління членства СВА: перша група — це ті, що винесли союзний досвід із Рідних Земель; друга — це ті, що вступили в ряди СВА на еміграції, а третя, наймолодша, — це народжені в Америці членки СВА. На панелі не було виголошених рефератів, але кожна панелістка безпосередньо ділилася своїми думками й досвідом.

У дискусії панелістки підкреслили, що в ювілейному році СВА організаційні референтки Відділів повинні доложити зусиль, щоб зацікавити незорганізоване жіноцтво працею й цілями СВА, приєднати його в ряди організації й заактивізувати в різних ділянках праці. Найкращі досяги дають короткі, ударні кампанії, або безпосередній контакт із знайомими. Цікавий обмін думками вив'язався в дискусії над пасивністю членок і над шуканням дороги, як їх заактивізувати.

Проблема відповідної фінансової господарки у Відділах дуже тепер дискусійна. Членство сприймає її всько й тому вказане було насвітлити її ширше на нараді. Питання, чи організаційні референтки повинні включитись у працю в тому напрямі,

було частинно контрверсійне і викликало живу дискусію.

Присутніх на нараді було понад 30 осіб, у тому голова Централі СВА Лідія Бурачинська і містоглова Іванна Рожанковська. В дискусії І. Рожанковська звернула увагу присутніх на великий вклад праці нашої організації в різних ділянках громадського життя нашої спільноти. Вона вказала на вартість музейної виставки народнього мистецтва, яку zorganizував, упорядкував і сфінансував СВА. Згадала про започатковану працю над виданням словника імен визначних жіночих постатей із нашої історії, літератури й мистецтва. Заторгнула проблему редагування жіночого журналу „Наше Життя“ й інші актуальні питання.

В кінцевому слові голова Централі СВА підкреслила важливість праці організаційних референток, як також користь із такої спільної наради й обміну думками.

Реасумуючи дискусію, Мирослава Савчак відчитала ухвали наради:

В ювілейному році СВА організаційна референтура закликає масово приєднувати членство. Кожна членка повинна активно включитись в цю акцію і старатися приєднати хоч одну членку серед свого довкілля. У приєднуванні нових членок подавати цілі організації і згідно індивідуальних зацікавлень спрямовувати нову членку до відповідного Відділу. Новій

членці треба присвятити більше уваги і впровадити її в життя Відділу. Нових членок приєднувати з-поміж передплатниць „Нашого Життя“ і старших пластунок. Проводити короткі, але посилені кампанії приєднування членства.

В місцевостях, які не охоплені Відділами СВА, доцільно творити повні Відділи. В містах, де вже є активні Відділи, краще доповняти вже існуючі клітини. Практика показує, що дуже чисельні членством Відділи не працюють ефективно.

За пасивність членки відповідає Управа й вона, як цілість, повинна включитись в дію її заактивізування. Цікава програма, приємна, сердешна атмосфера, велика доза впрозуміння й толеранції у Відділі, впливає на активність членки. Треба нав'язати особистий контакт із пасивною членкою, бо в кожній причина неактивності може бути індивідуальна. Також праця комісіями активізує членку.

Організаційна референтка по змозі впливатиме, щоб Управи Відділів та членки дбали передусім про фінансову піддержку нашої організації.

Мирослава Савчак
організаційна референтка
Округу Нью Йорк

ОКРУЖНА РАДА

У лютому 1973 р. відбувся річний окружний з'їзд Відділів СВА в Нью Йорку, на якому головою Окружної Ради вибрано О. Кіршак.

Статистика, проведена організаційною референткою, виказала, що в 15-ти Відділах Округу є 515 членок. У звітному році кількість клітин Округу зменшилася, бо 26 червня 1973 року відбулося ліквідаційне засідання 8 Відділу по 47 роках його існування. Причина ліквідації — старший вік членок, яких багато виїхали на Флориду й до Каліфорнії.

Зв'язок ОР з Відділами — це місячні засідання Управи, обіжники, листування й конференції референток ОР з відповідними референтками Відділів. Голова й членки ОР відвідували Відділи з нагоди їх річних зборів або імпрез.

Праця в Окрузі проходила трьома основними руслами: внутрішньо-організаційним, загально-громадським і зв'язків.

В організаційній ділянці Відділи слідкували за вістями з Централі й старалися вести працю за її вказівками. В рамках ширших сходів відбу-

валися доповіді, авторські вечори, зустрічі з письменницями, панелі. Організовано мистецькі виставки. При Окрузі 8 років існує Гурток Книголюбів під проводом Оксани Рак.

Голова ОР О. Кіршак увійшла як містоголово до громадського комітету з нагоди відвідин у Нью Йорку Їх Блаженства Верховного Архиепископа Йосифа Кардинала Сліпого. Виховна референтка М. Данилюк зорганізувала дітей світличок для привітання Їх Блаженства на лєтовіщі. Тамара Менцінська вручила Верховному китицю квітів, а Христя Брикович передала річник журналу для дітей „Веселка“ за 1968 рік, у якому була розповідь про попередні відвідини Їх Блаженства в Америці.

На маніфестації у Вашингтоні в 40-річчя голоду на Україні О. Кіршак вела численну групу членства нью-йоркської Округи з прапорами. Вона репрезентувала Головну Управу й Округну Раду США на посвяченні до му кредитівки „Самопоміч“. На загальних зборах Об'єданого Комітету Організацій міста Нью Йорку порушила справу видалення Музею США з приміщень Українського Інституту Америки. Голова ОР вітала від США мисткиню Ольгу Остап'як на відкритті її виставки 15 квітня. Делегатки Відділів брали участь у похоронах бл. п. містоголови Централі Осипи Грабовенської, а О. Кіршак виголосила прощальне слово над її могилою.

Відділи Округи влаштували спільно три імпрези. Дня 19 серпня відсвятковано на Союзівці сторіччя з дня народження світової слави співачки Соломії Крушельницької. Святкування започатковано Службою Божою. Мистецьку програму, якою провела культ.-освітня референтка Округи Є. Тріска, відкрила коротким словом містоголово Округи І. Падох. Проф. Д. Каранович виголосила реферат про життєвий шлях і сценічно-оперну й концертну кар'єру та педагогічну діяльність співачки. Є. Єнзен відчитала „Спомин про співачку“ А. Кос-Анатольського. Ніна Січинська при фортепіановому супроводі К. Чічки-Андрієнко виконала мелодеклямацію уривка з поеми Д. Павличка „Концерт у царя“. В програмі імпрези виступив інструментальний квартет під проводом союзянки О. Ленець. Програма була зілюстрована висвітленням прозірок із фот С. Крушельницької в різних оперних ролях і відігранням пла-

Королева „Вишиваних Вечерниць“
Оксана Гаврилюк, донька членки
1 Відділу США

**Miss Oksana Hawryluk was elected
Queen of the Embroidered Party in
New York City**

тівок з наспіваними нею аріями з різних опер і народніх пісень. Програму закрила голова ОР О. Кіршак подякою організаторам і виконавцям програми та гостям.

Дня 16 вересня відбулося святкове відкриття домівки США в Нью Йорку. 6-го вересня влаштовано „Вишивані вечерниці“, традиційні вже в Окрузі Нью Йорк. Жюрі вибрало королевою вечерниць Оксану Гаврилюк, а її дружками Лярису Магун та Ірину Коду. О. Гаврилюк, студентка музики в Гантер Каледжі. Вона закінчила Український Музичний Інститут у Нью Йорку в класі гри на фортепіяні. Брала участь у січні 1973 р. в Українському Музичному Фестивалі в Торонті й здобула перше місце в класі

гри на фортепіяні. Відвідує Студію Мистецького Слова Лідії Крушельницької, є старшою пластункою куреня „Шестихрилі“. Закінчила школу українознавства при „Самопоміч“.

Ляриса Магун закінчила Український Музичний Інститут у класі фортепіяну, продовжує лекції сольоспіву й виступає як солістка на концертах. Думає стати співачкою. Студіює фармацію в Ст. Джанс університеті в Нью Йорку. Належить до Студентської Громади й до Пласту. Оксана й Ляриса є доньками членок 1 Відділу США в Нью Йорку. Друга дружка, 17-літня Ірина Кода, є ученицею середньої школи (гай-скул) у Стемфорд, де проживає з батьками й відвідує курси українознавства.

За наполегливою працею виховної референтки М. Данилюк і апробатою Шкільної Ради відкрито 22 вересня перший курс виховниць дошкілля. Курс закінчило 7 осіб, а святочне закінчення відбулося 15 грудня 1973 р.

13 і 14 жовтня відбувся в домівці США З'їзд голів Округних Рад. Господарем була ОР Нью Йорку. Першого дня нарад відбулася спільна вечєра з поважною й веселою програмою.

У грудні вшановано жалобними сходами пам'ять містоголови Централі бл. п. О. Грабовенської.

9-го лютого 1974 р. відбулася нарада організаційних референток Округу Нью Йорк і Нью Джерзі.

КУРС ВИХОВНИЦЬ ДОШКІЛЛЯ В НЬО ЙОРКУ

Виховна референтка нью-йоркської Округи Марта Данилюк висунула думку зорганізувати курс для виховників дошкілля. Майже цілий рік тривала солідна підготовка для переведення такого курсу, бо ж виховання української дитини — це найважливіше завдання української громади, зокрема виховної референтури США.

Брак фахово вишколених виховниць дошкілля — це поважний недолік, який треба направити. З уваги на це важливе завдання Марта Данилюк звернулася до ряду досвідчених у тій ділянці людей, які радо погодилися послужити своїм знанням у переведенні такого курсу.

Д-р Теодосій Самотулка, психолог, відомий діяч у вихованні пластового новачтва, випрацював програму курсу, яка була узгоджена й одобрена Шкільною Радою УККА.

Керівничкою курсу була Апольонія

Викладачі й учасники курсу для виховників дошкілля для Округу СУА Нью Йорк. Сидять викладачі (від ліва): Галина Мирошниченко-Кузьма, Наталія Хоманчук, д-р Едвард Жарський, Апольонія Книш, д-р Теодозій Сомотулка, Оленка Макарушка, Іван Близняк. Стоять учасниці (від ліва): Віра Дорожинська, Анна Плескун, Наталія Валько, Марта Данилюк, Анна Фанок, Христина Цебрій, Неоніла Гіна.

Teachers and students during session of Pre-school education courses in N.Y.

Книш, професійна вчителька дитячих садків і відома із своєї праці в Пласті й СУА.

Курс почався 22 вересня 1973 року Богослуженням у церкві св. Юра. При сніданку Апольонія Книш, як керівничка, привітала викладачів: С. Нагірну, Г. Мирошниченко-Кузьму, Н. Хоманчук, О. Макарушку, д-ра Е. Жарського, як голову Шкільної Ради УККА, гостя-викладача д-ра Т. Сомотулку й І. Близнака, як теж представницю Гол. Управи СУА Христю Навроцьку і голову Округової Ради Лесю Кіршак. Опісля познайомила викладачів з курсантками, яких було сім: Наталія Валько, Марта Данилюк, Віра Дорожинська, Неоніла Гіна, Анна Плескун, Анна Фанок і Христина Цебрій.

Курс відбувався в домівці СУА в Нью Йорку в суботи від 9 год. ранку до 4 год. по полудні. Ціллю курсу виховників дошкілля було дати майбутнім вихованкам у короткому часі головні підстави і напрямні сучасного виховання наших найменших. Курс нараховував 64 викладових годин теорії і практики. Практичні заняття переводила кожна курсантка з дітьми у світличках 83 і 109 Відділів СУА в Нью Йорку.

Програма курсу охоплювала: виховання та його мету, українську виховну систему, основні відомості про світлички, їх організування та ведення, вчення Фрідріха Фребля, Софії

Русової і Марії Монтесорі. Далі — матеріал із психології дитини в процесі її розвитку, розвиток відчуття, сприймання і пізнання, мови, математичних понять, спостережливості, усамостійнення дитини. Програма обіймала теж виклади про фізичне виховання, музично-вокальне і ручну справність.

Курс проходив при повній присутності всіх курсанток і 15 грудня святочно його закінчено.

Апольонія Книш у своєму слові привітала гостей: заст. голови СУА І. Рожанковську, пресову реф. Гол. Управи Христю Навроцьку, голову Шкільної Ради д-ра Е. Жарського, голову Окр. Ради Лесю Кіршак і членок Окр. Ради, редакторку „Нашого Життя“ Уляну Любич і членок адміністрації курсу та представників Пласту і СУМА. Щирими словами згадала виховну референтку Гол. Управи Олену Климишин, яка, на жаль, не могла прибути на закінчення курсу, і подякувала їй за моральну листовну піддержку, яка додала заохоти до переведення курсу.

Подякувала теж усім викладачам за їхню повну посвяту працю, які не жаліли своїх вільних субот присвятити для курсу.

З черги висловила признання курсанткам, які виявили витривалість, товариськість, взаємне зрозуміння й гармонійну співпрацю.

На закінчення роздала курсанткам

їхні посвідки успішного закінчення курсу виховниць дошкілля.

Від курсанток промовляла Віра Дорожинська, яка висловила вдячність керівничці курсу й усім викладачам за їхню працю, зазначаючи, як багато курсантки скористали з їхніх викладів і напрямних.

Христя Навроцька

1 ВІДДІЛ СУА, НЬО ЙОРК Н. Й.

Доповняючи звіт із діяльності 1-го Відділу в першому півріччі 1973 р., подаємо, що дня 13 травня 1973 р. влаштовано традиційне в 1 Відділі Свято Матері, яке відбулося в Українському Народньому Домі. Голова Відділу Л. Гой відкрила свято й привітала гостей — редакторку „Нашого Життя“ Уляну Любич і голову Округової Ради Л. Кіршак. Культурно-освітня референтка Анна Слизка відчитала доповідь „Жінка як мати“. У мистецькій частині брали участь діти світлички 83 Відділу під проводом Е. Вацик. Також виступили молоді бандуристи Ліда Чорна й Марко Івасків, які під супровід бандури відспівали кілька народніх пісень. Після програми голса Л. Гой попросила присутніх на перекуску. Під кінець відбулася лотерія, яка всім дітям зробила багато втіхи. Голова Округової Ради Л. Кіршак у заключному слові подякувала Управі Відділу за запрошення на імпрезу, бо мала на-

Колядники під час Свят-Вечора 1-го Відділу СУА в Нью Йорку в 1974 р. Всередині: А. Сидор. Від ліва: Ліда, Галя, Наталка і Михасьо Весоловські та І. Яримович.

году побачити дітей світлички й подивляти їх виступи.

У червні на ширші сходи запрошено організаційну референтку Округи М. Савчак із доповіддю про політичного діяча Валентина Мороза. Членки слухали з увагою про його літературну творчість, про його незламну відвагу стати в обороні своєї гідності та української правди, за що вороги засудили його на довгі роки каторги. Доповідь М. Савчак попередили уривки з есею Валентина Мороза „Серед снігів“, які відчитала Л. Гой.

Всересень 1973 р. — це початок другого півріччя праці 1 Відділу. Того місяця відбуто повакаційні ширші сходи, на яких, крім поточних справ, звернено головну увагу на підготовку й участь у маніфестації з приводу голоду в Україні, яку влаштовував Комітет Об'єднаних Організацій міста Нью Йорку. На сходах переведено збірку на ту ціль, яка дала 55 дол. Голова Л. Гой закликала членок до масової участі. На ширші сходи в жовтні запрошено д-ра Несковську-Гірняк, яка виголосила доповідь на тему „Як хоронити здоров'я“.

Членки Відділу взяли численну участь у вишиваних вечорницях Округи в дні 9 жовтня. Пп. Л. Гой і Смирчинська були в журі для признання нагород за найкраще пристосовану до модерного вжитку вишивку. Королевою вечорниць вибрано Сяню Гаврилюк, а першою дружкою Ларису Магун. Обидві є донями членок 1 Відділу СУА.

У грудні влаштовано традиційний Андріївський вечір. Згідно з пляном праці, зокрема у виховній діяльності, 1 Відділ старається популяризувати Андріївські звичаї та обряди, щоб їх

Свято Матері 1-го Відд. СУА в 1973 р. Виступали діти світлички 83 Відд. під керівництвом учительки Євгенії Вацк (чл. 1 Відд. СУА).

передати майбутньому поколінню. Кожного року влаштовує цю імпрезу, на яку запрошує громадянство, передусім молодь. Цьогорічна імпреза вдалася як під оглядом різноманітності програми, так і великої кількості молоді та гостей із других Відділів СУА. Вечір відкрила коротким словом голова Л. Гой, привітала гостей і попросила культ.-освітню референтку А. Сливку виголосити доповідь про давні українські Андріївські звичаї. Після того відбувся скетч „Модерний Андрій“, виконаний донями членок Мартою Недогодою і Мартою Вацк. Оксана Гаврилюк, студентка Студії Мистецького Слова Л. Крушельницької, відчитала вірш О. Сливки про Андріївські звичаї. Відтак О. Сливка провела програмою з ворожінням. Бойкуня родом, вона, ще на Рідних

Землях, мала нагсду брати участь в Андріївських вечорницях. Тому всі точки були виведені в їх оригінальній формі. Виконавцями були дівчата й хлопці. Почато від кусання калити, опісля дівчатка носили устами воду з керниць й мисили тісто на бублики, числили кілки в плоті й кидали черевки. Ворожила при виливанні воску сама О. Сливка. Ролю циганки вдало відіграла Е. Вацк. На вечорі була присутня репортерка Кетрін Тамес, яка цікавиться етнічними групами. Вона робила знімки різних сцен. Після закінчення програми голова Л. Гой подякувала виконавцям за їх труд а гостям за участь і попросила до перекуски.

У січні 1974 р. влаштовано Свят-Вечір у домі 1 Відділу СУА з участю запрошених гостей із других Відділів і моледі. Після молитви, яку провела голова Л. Гой, імпреза референтка Л. Магун відчитала спомини з Тернопільщини. Відтак діти відспівали ряд колядок біля ялинки. Серед дітей був переодягнений за гуцула Андрійко Сидор із зіздуою і перебрана за козу Л. Весоловська. Опісля І. Яримович прочитала настроєвий вірш Богдана Лепкого „На Святий Вечір“, а Андрійко Сидор віддеклямував вірш „Різдвяна зірка“. Участь брали ще діти — Галя, Наталка й Михась Весоловські. На закінчення першої частини програми Ігор Магун, студент гай-скули, відіграв на гітарі декілька колядок. У другій частині, був виступ

Ліда Чорна і Марко Івасиків виступають на Святі Матері 1 Відділу СУА у 1973 році.

св. Миколая. Ролью цю відіграла О. Сливка. Сказавши кілька слів до дітей, св. Миколай наділив їх різними дарунками, які приніс із собою в мішку. Після закінчення програми промовляла до присутніх організаційна референтка Округу М. Савчак. Вона висловила признання для 1 Відділу за гарно zorganizований вечір, а також звернула увагу присутніх на сіно на святковому столі, яке вона сама принесла, а яке дістала від товаришки з Рідних Земель на свята. Надійшла пора на вечерю, яку przygotowали згідно з традицією господарські референтки К. Гаврилук, М. Качун, І. Брожина. Під час вечері зібрано „коляду“ в сумі 304 дол.

У лютому Відділ запросив на ширші сходи мгр. Славу Геруляк із доповіддю „Значення Музею“. Вона дала загальні інформації про музей, як він повинен виглядати й діяти та про його значення для кожного культурного народу. Відтак мгр. С. Геруляк з'ясувала справу Музею США, що знаходився в Українському Інституті Америки. Членки мали нагоду довідатися про невідрадні становище Музею США.

У березні на ширших сходах членки вислухали доповідь „Богдан Лепкий і його творчість“, яку виголосила мгр. Л. Магун. Також у березні влаштовано передвеликодній базар, який очолила О. Нагірна. Базар — це єдина фінансова база Відділу. В ньому рік-річно беруть участь усі членки, навіть ті, що з певних причин не можуть бути активні. Дохід із базару „окриває“ всі видатки Відділу, передусім потреби суспільної опіки. Референтка суспільної опіки В. Шуль і нововибрані Г. Дармограй і І. Мачай, вив'язалися із своїх завдань якнайкраще. Вислано до Бразилії 4 пакунки з одягом і готівку в сумі 25 доларів на руки Сестер. На терені Нью Йорку референтки сусп. опіки відвідують хворих членок у шпиталях та вдома. Відділ удержує стипендістку в Бразилії М. Лозову. На її студії вистилає річно 150 дол. Відділ виконує всі зобов'язання перед Централією США й Округною Радою. Відділ проявляє активність і на громадському полі м. Нью Йорку. Членки беруть участь у всіх імпрезах і маніфестаціях різного характеру. Тісно співпрацюють з Округною Радою та Об'єднаним Комітетом.

У грудні на річних зборах, на яких була присутня голова Окр. Ради Л.

Кіршак і організаційна референтка М. Савчак, відзначено Марію Головей почесним членством Відділу, а К. Папузі висловлено признання за її великий вклад праці для розвитку Відділу, Округу й цілої нашої організації.

У лютому Відділ був заступлений на річних зборах Округної Ради, на яких мав 7 делегаток, із чого 3 увійшли до Управи Округу, а саме: Л. Гой — адміністраторка домівки США, Н. Валько — господарська референтка і К. Папуга — імпрезова референтка. Делегаткою до Об'єднаного Комітету є О. Сливка.

Відділ привітав у своїх рядах дві нові членки — Софію Вацик і Наталію Кендус. Під цю пору Відділ на числяє 71 членок.

Головою Відділу є Л. Гой, її заступницею М. Баран.

М. Мотиль
пресова референтка

4 ВІДДІЛ США, НЬО ЙОРК

Після літньої перерви Відділ поновив і продовжував свою діяльність. По вакаціях відбулося одне засідання Управи. На ширших сходах членок Відділу (таких сходи було 5) обговорювано ділові справи, плян праці Відділу, відчитувано обіжники Централі й Округної Ради. Були на цих сходах доповіді, присвячені важливішим подіям минулого й теперішнього, визначним постатям нашої історії, літератури й громадського життя.

Відділ бере активну участь у всіх сходах та імпрезах Округної Ради США. В складі Управи ОР є дві членки Відділу.

На річних зборах Округної Ради, що відбулися в Нью Йорку 17 лютого 1974 р., вшановано й відзначено почесним головством Округної Ради Іванну Бенцаль, довголітню членку 4 Відділу, що 17 років була головою Округної Ради в Нью Йорку. Почесну грамоту вручила їй голова Централі США Лідія Бурачинська.

Відділ узяв численну участь у відкритті домівки США в Нью Йорку. Особливо численно був заступлений на жалобних сходах у сороковий день після смерті містоголови Централі США бл. п. Осипи Грабовенської.

У вересні 1973 р. Відділ був учасником у жалобній маніфестації в поклоні мільйонам жертв великого землетрусу в Москві, в 40-ліття Великого Голоду в Україні.

Звичайні річні збори Відділу відбулися 13 січня 1974 р.

Відділ очолює Софія Серафин.

З нагоди Конвенції США, що відбується восени 1974 р., Відділ виготовив свою історію для Ювілейної Книги США. Історію опрацювала колегія в складі Софія Серафин, голова Відділу, Іванна Бенцаль, містоголова, Анна Кізіма, секретарка і Кароліна Борак, голова Контр. Комісії.

Відділ плянує влаштувати в неділю, 28 квітня ц. р., традиційне спільне Свячене. В святковій програмі передбачується реферат культурно-освітньої референтки Юлії Федорович та виступ бандуристок, доньок Союзнок.

Прибутки з чайних вечорів, що їх влаштує Відділ, дають фінансову змогу оплачувати зобов'язання Відділу перед Централією, Окр. Радою та покривати інші виплати. На Фонд Будови Дому США Відділ вплатив на цей рік 100 дол.

Відділ є членом УККА і Комітету Об'єднаних Українсько-Американських організацій великого Н. Йорку.

Праця й співпраця у Відділі проходить у дружній атмосфері.

Пресова референтка

21 ВІДДІЛ США, БРУКЛІН, Н. Й.

Відділ складається з-понад 30-ти членок, у тому кілька піонерок. У 1973 році Відділ відбув 5 ширших сходи і дві імпрези. Дня 11 березня 1973 р. влаштовано „запусти“ для ширшого громадянства з обідом, приготованим членками. В розваговій частині імпрези було „бінго“ й танці до музики з платівок. На ширших сходах 15 квітня культ.-освітня референтка М. Рейнарочич відчитала доповідь про Григорія Сковороду в 250-ліття його народження. Дня 20 травня на членських сходах організаційна референтка Окр. Ради Мирослава Савчак сказала реферат про Валентина Мороза. У серпні членки взяли участь у святкуванні сторіччя народження Соломії Крушельницької, яке відбулося на Союзівці заходом Окр. Ради в Нью Йорку. Дня 16 вересня членки Відділу були присутні на відкритті домівки США в Нью Йорку. Дня 28 жовтня відбулася „Осіння зустріч“ із громадянством. У мистецькій частині культ.-освітня референтка М. Рейнарочич відчитала низку творів Зої Когут і забавляла присутніх гуморесками, за що аудиторія нагородила її оплесками. Дня 23 грудня

відбувся успішний продаж домашнього печива членок.

Відділ бере участь у діяльності Окружної Ради. Голова Відділу Зеновія Когут належала до номінаційної комісії на загальні збори ОР, а місто-голова Маріянна Могилін увійшла до Управи ОР як протоколярна секретарка.

Відділ співпрацює з церковними й громадськими установами. У червні Відділ брав участь в організуванні автобуса на летовище, щоб вітати Йх Блаженство Верховного Архієпископа Йосифа Кардинала Сліпого. У вересні брав активну участь у маніфестації 40-річчя голоду в Україні. У різдвяний час zorganizував збірку під церквою на хворих і потребуючих.

Відділ є членом УККА, склав пожертви на ЗУАДК, на СКВУ, на Червоний Хрест, на сироти у Філадельфії, на фонд Кардинала Сліпого, на Єпископський фонд, на Катедру Українознавства, на Служби Божі й на квіти в пам'ять померлих членок.

Сходини відбуваються за оплатою в шкільній залі при церкві Св. Духа в Брукліні.

Оксана Богданович
пресова референтка

35 ВІДДІЛ СУА, ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Дня 23 січня 1973 р. під головуванням Н. Колодій відсвятковано ювілей 40-річчя Відділу. Про це свято звітано в попередній хроніці. У березні 1973 р., спільно з Пластом, СУА й церковним хором, улаштовано концерт у честь Т. Шевченка в залі місцевої церкви св. Покрови. Чотирнадцять членок Відділу взяли участь у zorganizованій УККА у Вашингтоні 26 травня маніфестації в 40-ву річницю голоду на Україні. На святкуванні з нагоди сторіччя з дня народження Соломії Крушельницької, яке влаштувала Окружна Рада СУА в Нью Йорку 19 серпня на Союзівці, було присутніх 13 членок Відділу. На відкриття домівки СУА в Нью Йорку членки Відділу прибули численно.

Відділ включився активно у вишвані вечірні Окружної Ради 9-го жовтня 1973, подарувавши на цю імпрезу 3 писанки.

Щоб засобити касу, влаштовано „банко“, а перед Різдом переведено збірку під церквою в Озон Парку. Ввесь дохід у сумі 96 дол. вислано до Централі СУА на фонд „Мати й Дитина“.

Дня 10 лютого 1974 р. відбулися річні загальні збори Відділу. Вибрано Управу в такому складі П. Бабська — голова, А. Опарик — заступниця, А. Кокольська — секретарка, О. Балюк — скарбничка, М. Мідяна — організаційна реф., А. Новосад — господарська реф. До Контр. Комісії ввійшли: А. Доро і К. Хала.

Відділ нараховує 41 членок. Сходини відбуваються в міру потреби.

Управа Відділу

64 ВІДДІЛ СУА, НЮ ЙОРК

Звіт від 17 червня до 31 грудня 1973

64 Відділ СУА, заснований 1954 р., найчисленніший і найбільш активний у нашій Метрополії. Відділ очолює Марія Даниш. У короткому огляді нелегко накреслити діяльність Відділу з його глибоко продуманою, різноманітною програмою праці, яка є замітна у внутрішньо-організаційній дії й назовні.

Авторські вечори-панелі й доповіді були присвячені визначним постаттям чи історичним подіям. Мистецькі виставки-покази історичної нощі стали вже традицією в програмі праці Відділу. Вони корисні й цікаві для членства і збуджують велике заінтересування й признання громадянства.

В рамках своєї програми велику увагу Відділ приділяє суспільній опіці, яка від довгих років дає про школи в країнах Європи й Бразилії. Для студентки в Бразилії Відділ оплачує студії. Старанням П. Книш придбано в біжучому році одну стипендію на суму 100 дол., а другу стипендію в сумі 150 дол. вплачує через Відділ одна членка із своїм чоловіком. Відділ дбає про „Фонд Бабусі“, а на місці допомагає потребуючим матеріально й морально.

Дня 17 червня відбулися організаційні сходи Відділу.

Дня 29 вересня відбувся вечір присвячений 100-річчю з дня народження Соломії Крушельницької з такою програмою: реферат, опрацьований Л. Каранович — через відсутність авторки читала Х. Навроцька. Старанням Е. Тріски відіграно платівку, яка була ілюстрована прозірками із знімків співачки в її оперних ролях. М. Савчак читала спомин про співачку пера Я. Музики, а Е. Тріска закінчила вечір віршем Павличка „У царя“.

20 жовтня відбувся авторський вечір Уляни Любович. Авторка прочи-

тала ще недруковані свої спомини з Казахстану, спомин про музиколога Б. Кудрика, есей про Стефаніка та спомин-оповідання „Музикальна кам'яниця“. Вірш авторки „Туга“ та вірш Кошарича „Казахстанський сонет“ — присвячений У. Любович, відчитала студентка драм. студії Ліди Крушельницької Наталка Чума, а недрукований вірш У. Любович п. н. „Твій син“ — відчитала авторка.

28 жовтня старанням виховної референтки Л. Костів відкрито „Сьому Образоворчу Виставку Молодих Талантів“ у новій домівці СУА. Виставка тривала до 4 листопада. Відвідало її понад 100 осіб.

11 листопада відкрито „XVII Виставку Жіночої Творчості“. Обговорення її мистцем Л. Кузьмою відбулося 25 листопада.

8—16 грудня, в домівці 64 Відділу, відбувся Різдвайний Базар.

15 грудня відбулися останні ширші сходи Відділу, на яких О. Щур подала в дуже цікавій доповіді „Перегляд важливих подій у 1973 році“.

З ініціативи К. Чічки-Андриєнко 64 Відділ брав участь у Різдвайному Фестивалі, який відбувся у Світовому Торговельному Центрі в Нью Йорку під гаслом „Різдо по всьому світу“. Станок оформила С. Геруляк, інформаційні листки про різдвайні звичаї на Україні опрацювала Л. Волинець, адміністрацію провадила Л. Різник. Управа Світового Торговельного Центру запросила 64 Відділ узяти участь із станком у наступному році.

Відділ зложив 1,000 дол. на запасний фонд і поважнішу суму на пресовий фонд „Нашого Життя“.

У дальшій програмі праці Відділу намічено на 1974 рік: 23 лютого організаційні сходи, 16 березня ширші сходи з доповіддю д-ра Р. Осінчука „Харчування й артеріосклероза“. 12 квітня Великодній базар, 27 квітня авторський вечір М. Понеділка, 5-го травня збірка під церквою на цілі суспільної опіки, 25 травня товариська зустріч членок Відділу, 15 червня організаційні сходи, 28 вересня вечір для вшанування пам'яті Ярослави Музики, 6 жовтня збірка під церквою на потреби суспільної опіки, 20 жовтня відкриття „Виставки Молодих Талантів“, 24 листопада відкриття „18-ої Жіночої Мистецької Виставки“, 8-го грудня Різдвайний базар, 14 грудня організаційні сходи.

Пресова референтка

71 ВІДДІЛ СУА, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Цей звіт охоплює діяльність Відділу від червня до грудня 1973 р. Відділ нараховує 42 членки. Головою Відділу є вже три з половиною років Євгенія Єнзен. Ширші сходи відбуваються майже щомісяця, а засідання Управи в міру потреби. В останньому році приєднано три нові членки — Осипу Абрамську, Марію Палку й Марію Головач. Ширші сходи складаються з двох частин — ділової й розвагової. Їх дбайливо підготує голова Відділу, добираючи відповідну програму. Культ.-освітня референтка й голова Відділу читають відповідні до даної хвилини доповіді, спомини й вірші. Це підносить культурний рівень сходин.

У звітному часі праця у Відділі проходила в такому порядку: 3 червня відбувся ювілейний бенкет у нашій громаді з нагоди 20-ліття існування Школи Українознавства. Відділ взяв масову участь у цьому бенкеті. Голова Відділу склала привіт і пожертву в сумі 100 дол.

17 червня, в День Батька, переведено збірку під церквою. 24 червня відбулися ширші сходи, присвячені Марусі Чурай, невідомій виконавчиці популярних пісень. Цікаву доповідь про неї Любомири Голубович відчитала культ.-освітня референтка Н. Ковбаснюк.

На перших повакаційних сходинах 30 вересня відзначено сторіччя з дня народження Соломії Крушельницької. Спомин з її похорону відчитала Н. Ковбаснюк. Є. Єнзен поділилася своїми враженнями з поїздки на влаштований Окружною Радою на Союзівці концерт для вшанування цієї світової слави співачки. Голова Відділу взяла активну участь у цій імпрезі.

21 жовтня відбулися сходи, на яких відчитано статтю „Жінка“. В жовтні Відділ взяв участь у маніфестації для відзначення 40-ліття штучного голоду в Україні.

Восени голова Відділу організувала буфет на пікніку місцевої клітини УЖКА. Пікнік був успішний. За допомоги в його проведенні голова місцевого Відділу УЖКА склав Відділові подяку.

10 листопада відбулася наша традиційна осіння забава, яку можна б назвати „Гавайська ніч“. Заквітчані пані виглядають мов гавайки, а учасниця, яка отримає найбільше квітів, стає королевою вечора. Мужчин пані

„Веселий Вечір“ 71 Відділу СУА.
Від ліва пані: Н. Ковбаснюк, А. Вішка, Г. Білик, І. Качмарська, Є. Єнсен, К. Вірт.

At the Merry Party of UNWLA Branch 71 young members were singing

прикрашують котильйонами. Голова й містоголова вітають гостей при вході на залу, знайомлять, розповідають до столиків і це створює привітну атмосферу. Забава стає чимраз популярнішою, притягає молодь, а Відділ має моральне задоволення, що хоч так може притягти молодих людей у рідне довкілля. Імпреза підсилила касу Відділу. З прибутку Відділ покрив зобов'язання в Централі й жертвував на інші цілі.

1 грудня відбувся веселий вечір „Смійся, регочися й за боки берися“. Різномодна програма й гостина типу „сморгасборд“ виповнили вечір. Відкрила його голова, вітаючи гостей і союзнок. Програму вела на-весело І. Качмарська. Імпрезу започаткував квінтет у складі: Ковбаснюк, Вішка, Білик, Єнзен і Вірт. Квінтет відспівав три пісні. Гуморески на актуальні теми відчитала Є. Єнзен. Веселі пісні чергувалися з гуморесками, жартами й дотепами, які викликали сміх і оплески на залі. В другій частині виступив дует Ковбаснюк-Білик і попередній квінтет. Пані у вишивках і довгих сукнях робили приємне враження своїм виглядом і виконанням програми. На закінчення син нашої членки Палка відспівав при супроводі бандури три пісні, за які зібрав гримкі оплески. Господарська референтка Вішка, з допомогою членок, приготувала гостину. Гості обслуговували себе самі й добирали собі товариство. Забавлялися весело до пізної, співаючи спільно веселих коломийок.

16 грудня відбулися останні сходи в році. Вони були присвячені пам'яті недавно померлої О. Грабовенської. Голова коротко навіглював життєвий шлях покійної, а культур-

но-освітня референтка відчитала враження Мирослави Савчак із похорону.

Референтки суспільної опіки Шеремета-Гайдук вислали чотири одягові посилки до Інституту св. Ольги в Бразилії. Фінансову допомогу розподілено так: на стипендійний фонд 150 дол., на запасний фонд Н. Ж. 200 дол., на Музей СУА 100 дол., на місцеву „Рідну Школу“ 100 дол., на „Біографічний словник визначних жінок“ 50 дол., на „Фонд 500“ 50 дол., на місцеву СУМА 50 дол., на місцевий Пласт 50 дол. Через Відділ пані Проць жертвувала стипендію на суму 100 дол. Разом фінансова допомога винесла 850 доларів.

На звернення Українського Студентського Клубу з Ратгерс університету в Ньюарку Відділ пожертвував цінні видання українською й англійською мовами з українською тематикою для доповнення університетської бібліотеки.

На тому закінчився діловий 1973-ий рік 71 Відділу СУА.

Загальні збори назначено на 27-го січня 1974 року.

Клявдія Салюк
пресова референтка

82 ВІДДІЛ СУА, НЬЮ ЙОРК

Діяльність членок 82 Відділу СУА є багатобічна. Відділ включається в усі галузі громадського життя, беручи в ньому активну участь.

26 травня 1973 р., з рамени УЖКА відбулася у Вашингтоні маніфестація перед советською амбасадом проти переслідування на Рідних Землях і в пам'ять 40-вої річниці великого голоду на Україні. Багато членок взяли участь у цій маніфестації, а Леся Дика, дочка нашої членки, закута в кайдани, очолила похід, символізуючи поневолену Україну.

Після вакаційної перерви Відділ розпочав працю з новим запалом. 21 жовтня 1973-р. влаштовано „Зустріч з письменницями“: Дімою, Ульяною Любович і Лесею Храпливою. Імпрезу відкрила культурно-освітня референтка Мирослава Савчак, інформуючи коротко про творчість кожної письменниці. Поетеса Діма прочитала фейлетон „Пригоди зеленої вазы“ й речитувала вірші з нової збірки „Зустріч років“. Письмениця й редакторка Ульяна Любович прочитала два свої оповідання „Далека дорога“ і „Музикальна кам'яниця“. Поетка Леся Храплива прочитала вїмки з но-

Показ вишивки в приміненні до модерного одягу.

Моделі проектували і виконували членки 82 Відділу СУА в Бронксі, Н. Й. Стоять від ліва пані: О. Назар, Ю. Дашко, М. Савчак, М. Васьків, З. Рудик, Д. Дика, С. Данилович, І. Клим, О. Кандюк, Д. Британ, М. Кандюк. — Сидять внизу пані: К. Кіршак і Х. Кіршак.

Members of UNWLA Branch 82 in embroidered dresses

вовиданої збірки „Далеким і близьким“.

Осінній ярмарок, який вимагає великого вкладу праці й часу, дає Відділові основну фінансову базу на різні його потреби. Такий ярмарок із великим успіхом Відділ улаштував восени, включаючи до продажу: українську кераміку, вишивки, книжки, платівки й домашнє печиво.

Видавнича Комісія, що існує при Відділі, працює над виданням нової платівки для дошкільця.

Дитячий Гурток Книголюбів відбуває раз у місяць сходуни, а в зимовий час улаштував вечір св. Миколая і Різдвяну виставу.

1-го січня 1974 р. влаштовано „Новорічну зустріч“ з родинами. Головною атракцією були відвідини колишньої голови Зіни Раковської. Вечір відкрила голова Іванна Клим, а проводила програмою Олена Гентіш. Зіна Раковська розказала про організоване українське жіноцтво міста Мюнхену. О. Гентіш прочитала фейлетон, а Олена Лиско „Новорічні побажання“. Квартет Відділу відспівав в'язанку жартівливих коломийок укладу І. Клим.

Останньою імпрезою 82 Відділу були традиційні „Запусти“ з веселою програмою, укладеною й веденою імпрезовою референткою О. Гентіш. До програми долучено показ вишивки, приміненої до модерного одягу. Моделі були виконані членками Відділу. Пояснення до кожної вишивки

давала імпрезова референтка Лідія Котлярчук.

О. Миськів
пресова референтка

83 ВІДДІЛ СУА, НЮ ЙОРК

83 Відділ, що здавна цікавиться виховними справами, розпочав свою повакаційну діяльність відновленням навчання у світличці. До світлички, яку провадить Евгєнія Вацк з 1-го Відділу СУА із своєю донею Мартою, зголосилося 27 дітей. Лекції відбуваються в привітній, гарно прибраній клясі садочку школи св. Юра. Учителька звертає особливу увагу на ручні роботи, тож майже щотижня горді малята можуть похвалитися перед батьками новою робіткою, чи то кошичком чи сніговою бабою з вати. Неменша радість для дітей — це книжечки, іграшки, музичні інструменти та магнітофонний записувач, які батьківський комітет у співпраці з учителькою й опікункою з рамени Відділу закупили для світлички. Діти відзначають деякі свята на своїх зайняттях. Найбільш пам'ятне для них було свято Миколая, коли то небесний Гість з дарунками завітав до дітей під час навчання. Малята заздалегідь підготовляються до виступу на Святи Матері, до участі в якому запросив їх 1 Відділ СУА.

У жовтні, за дев'ятилітнім звичаєм, відбулася „Гарбузова Вечірка“, на якій членки й їхні гості весело заба-

вилися. Пані з імпрезової референтури подбали про веселу програму, яка складалася із скетчу, жартівливих пісень-коломийок і дотепних дарунків-виграшів для присутніх. Господарські референтки на цей вечір, як і на всі інші імпрези Відділу, підготували буфет. Присутні (приблизно 100 осіб) забавлялися при настроєвих звуках скрипки в прикрашеній осінніми мотивами залі.

Річний ярмарок, прихід з якого дає фінансову підставу виховній та суспільній праці Відділу, переведено з великим успіхом у листопаді. З реками створився звичай, що багато осіб користають з ярмарку, щоб набуті дарунки на свято Миколая чи під ялинку для рідні й особливо для дітей. Беручи це до уваги, членки стараються виготовити до продажу речі, які не тільки приманливі на вигляд, але які мають теж національно-виховне значення.

Найбільше плянування й підготовки вимагала Ялинка — традиційна вже для дітей Нью Йорку й околиці забава, яка відбулася в січні 1974 р. В програму свята входила оригінальна сценка „Різдво очайдушків“, пера членки Відділу Олі Гаєцької, й забава з вільною та організованою грою й танцями.

Дев'ятилітній досвід вказує, що саме ця форма імпрези найбільше надається на те, щоб дати дітям змогу забавитися в гурті своїх ровесників-українців і zarazом передати їм у зрозумілий спосіб ті моральні й національні вартості, які скриваються в символіці Свят-Вечора, різдвяних звичаїв і колядок. Згадана сценка, в якій виступало понад 20 дітей, своїми стилевими декораціями, барвистими строями та особливо живою й цікавою дією до цього якнайкраще надавалася. Слід підкреслити, що за винятком декорацій, які виготовила Оксана Стусик та декількох роль, для яких запрошено дітей-гостей, сценку, як і цілу імпрезу підготували членки Відділу й їхні родини. Більшість дітей були у вишиваних одягах. Можна було подивляти, з яким умінням і вигадливістю вишивки були примінені до дитячого одіння. Під кінець забави відбулася льотерія образів на яку наші мистці, а саме Оксана Савчук, Галина Титла, Ярослав Вижницький та Шонк-Русич подарували свої твори. На прощання роздано всім малятам даруночки-іграшки.

Продовжуючи розпочату ще в 1972

83 Відділ СУА в Нью Йорку:

Зліва до права сидять пані: Дарія Камінська, Анна Сафіян, Марта Данилюк, Наталка Дума, Надія Савчук, Марта Яцушко, Анна Рак, Христина Маєвська, Оля Гаецька. — Другий ряд пані: Анна Мартинковська, Іна Соломон, Валентина Глух, Оксана Баб'юк, Марія Вижницька, Ярослав Трембіцька, Орися Салак, Марія Соробей, Галина Сміндак, Леся Крумшин, Оксана Базилевська, Надя Кулинич. — Третій ряд пані: Люба Шешин, Люба Михалевич, Євгенія Івашків, Віра Шпонтак, Марта Ярош, Ірина Куровицька, Ірина Мокрівська, Стефанія Савчук, Марія Томоруг, Світляна Недільська.
25 членок неprisутніх на світліні.

Members of UNWLA Branch 83—New York

році акцію передавання книжок до американських дитячих бібліотек, Відділ подарував шість англійських дитячих книжечок з українською тематикою до довідкової секції Батлер Бібліотеки при Колумбійському Університеті.

У березні Відділ допоміг Українському Студентському Клубові при Гантер Каледжі перевести показ писання писанок, на який прибуло 25 осіб. Показ, який переводила членка Відділу, доповняли летючки англійською мовою з поясненнями про значення й історію писанки.

Від 1972 р. при Відділі діє Ляльковий Театр, який у своєму репертуарі має такі п'єси: „Казка про Івасика Телесика“, „Казка про трьох ведмедиків“, „Ялинка двох Зірок“ і „Вертеп“. Саме тепер підготовляється нова казка „Білосніжка“, яку зініціювала й оформила Оля Гаецька. Хоч казки, як „Три Ведмедики“ чи „Білосніжка“ загальновідомі у світовій дитячій літературі, у виконанні Лялькового Театру 83 Відділу вони набирають суто українського характеру. Це навіть в строях, декораціях та в супровідній музиці, укладеній із народних мотивів. Перший виступ „Білосніжки“ запланований на кінець березня, а опісля театр запрошений із гостинними виступами до Пассейку й Ірвінгтону.

Щоб краще підготуватися до Конвенції СУА і до 10-літнього ювілею

Відділу, рішено присвятити більше уваги нашій організації, тобто краще познайомитися із статутом та обговорити зв'язані з ним проблеми. На ширших сходах у лютому, як перший крок у реалізації цього рішення, прочитано реферат бл. п. Осипи Грабовенської про „Фінансову перебудову СУА“. Відділ, в якому 56 членок, регулярно відбуває ширші сходи й засідання Управи, значну частину свого річного обороту передає на намічені Централю СУА цілі й на потреби української громади.

У грудні 1973 р. Загальні Збори вибрали нову Управу, яку очолили Марта Данилюк — голова й Марія Соробей — містоєлова. К. Ч.

89 ВІДДІЛ СУА, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Праця нашого Відділу проходить доволі систематично. Відбуваємо наші сходи кожного місяця в приватних мешканнях членок, які звичайно кінчаємо перекусом в дружній атмосфері. Присутніх пересічно 16 осіб. У рамках сходи прочитуємо короткі реферати, обіжники Окружної Ради й Централі, обговорюємо біжучі справи. В цьому році ми прослухали цікаві реферати про Гр. Сковороду, О. Телігу, княжну Евпраксію, внучку Мономаха, про працю в Інституті св. Ольги в Прудентополі. Також були прочитані рецензії світової преси про Соломію Крушельницьку і нарис Сверстюка „На Свято жінки“.

Наш Відділ веде Світличку і Школу Українознавства. Від жовтня ми мусли припинити працю у Світличці із-за браку дітей, але віримо, що в наступному шкільному році будемо її продовжувати, знаючи, що в околиці підрастають малята.

Наші імпрези влаштовуємо з участю шкільної дітвори. Так відбули ми Просфору, Шевченківське Свято, День Матері, Свячене, закінчення шкільного року з пікніком, Листопадове Свято, забаву на День Подяки, Гостину св. Миколая.

Суспільна опіка в нашому Відділі розвивена гарно. Наша референтка охоче транспортує старших громадян до церкви, на закупа, відвідує хворих. Ми вислали 2 посилки з одягом до Європи, 3 до Бразилії. Рівнож висилаємо стипендію для Люби Юлик, студентки в Інституті св. Ольги в Бразилії. Це вже наша друга стипендикта; попередня закінчила студії дентистики. Старанням нашої референтки ми придбали ще двох фундаторів стипендій для дівчат у Бразилії.

Наш Відділ невеликий, проте працюємо успішно. Ми вдячні Управі Союзівки, яка радо дає нам приміщення для наших імпрез і нашому громадянству, яке численно відвідує наші імпрези. Л.

103 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ В ГЕМПСТЕДІ, Н. Й.

Звітний час: від 1 січня до 31 грудня 1973 р.

Головою Відділу є Зеновія Зарицька. Відділ начисляє 36 членок. У звітному часі відбуто 6 ширших сходи і 4 засідання Управи, на яких обговорювано різні організаційні справи й полагоджувано письма та обіжники Централі й Окружної Ради. Щоб познайомити американське оточення з українським народним мистецтвом, Відділ улаштував десять виставок мистецтва в публічних американських бібліотеках на Лонг Айленді й одну виставку в Домі Старших.

Виставки відбувалися здебільша старанням голови при допомозі членок: О. Дацків, П. Шпачинської, І. Солтис, Е. Захарії-Гирд, Е. Кульпак, Х. Подюлок і О. Курчак. У великодньому часі влаштовано в чотирьох публічних бібліотеках Лонг Айленду показ писання українських писанок, що його перевела Е. Захарія-Гирд.

В жовтні Відділ улаштував вдалу імпрезу — показ української історичної ноші при допомозі 64 Відділу СУА

в Нью Йорку, який випозичив нам ці строї й делегував своїх членок: Л. Артимішин, М. Даниш і М. Савчак, які допомогли нам своїм досвідом і порадами.

В грудні Відділ улаштував Андріївський Вечір, стараючися якнайбільше зберегти його традиційні форми. Великим успіхом вечора було те, що в цих обрядах взяло участь багато місцевої молоді.

Референтура суспільної опіки: пп. М. Цьопик, Л. Лотоцька і М. Липинська відвідували хворих членок у шпиталях і домах, наймали Служби Божі за їх здоров'я. Відділ жертвував 50 дол. на український сиротинець у Бразилії.

Господарський реферат: пп. Ю. Захарія, А. Капчак і М. Рій — влаштував Великодній і Різдвяний базарі та продаж печива. Організував перекуску на ширші сходи членок, гостив привних чаем-кавою і солодким після імпрези показу історичної ноші. Відділ займався приготуванням вечері на бенкет УККА, весь дохід з якого призначено на Гарвардські Катедри Українознавства.

У звітному часі Відділ вповнив усі свої платностеві зобов'язання перед Централєю й Окружною Радою.

При вмілому проводі голови, співпраця поодиноких референтур Відділу й усього членства проходить у дружній атмосфері.

Тепер Відділ працює над тим, щоб активно включитися в загальні приготування гідно відзначити ювілейний рік нашої організації.

Ольга Курчак
пресова референтка

104 ВІДДІЛ СУА, НЬО ЙОРК

Відділ очолює Управа в такому складі: Л. Лещук — голова, О. Бойко — містоголова, С. Савка — секретарка, А. Фанюк — скарбничка.

7 листопада 1973 р. почався для членок Відділу курс українознавства під проводом О. Кіршак.

Діяльність у 1974 р. започатковано збіркою вживаної одежі на висилку до Бразилії.

23 лютого влаштовано „Запусну забаву“, на якій старші й молоді гарно розважилися. Для нових членок повторено показ писання писанок і прикрашування свічок українськими зображеннями. Цей показ започатковано в 1971 році. На осінь 1974 р. Відділ плянує влаштувати вечір музики й співу, в якому візьмуть участь молоді талан-

ти. На цю імпрезу Управа задумує запросити представників місцевих газет, щоб зацікавити американців українською музикою й співом.

Відділ склав 100 дол. на запасний фонд „Нашого Життя“ і вплачує річно 150 дол. для неможливої дитини школи св. Юра в Нью Йорку.

На майбутнє голова Відділу Л. Лещук плянує кампанію за приєднання нових членок і ряд імпрез для українського громадянства й для зацікавлених українською культурою чужинців.

Пресова референтка

105 ВІДДІЛ СУА, СТАТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.

Восени 1973 р. наш Відділ улаштував вечір св. Миколая. Імпреза була влаштована для кращого співжиття у Відділі. Участь взяли членки з родинами. Кожна пані принесла якусь страву й печиво. Це склало різноманітний буфет. Батьки насолоджувалися товариством і буфетом, а дітвора тішилася забавою й подарунками, якими їх обдарував св. Миколай з України.

Нашим найбільшим досягненням є зорганізування світлички для 14 дітей, які не володіють українською мовою.

Світличку зорганізувала Рома Рейні, членка 105 Відділу, в січні 1974 р. Вказівки дістала вона від Марти Данилюк, виховної референтки Окружної Ради. Відділ несе фінансову відповідальність за світличку. Р. Рейні є фаховою учителькою і надзвичайно гарно і цікаво провадить працю. Допомагає їй Лариса Левицька, теж фахова вчителька. Вони жертвують свій час безплатно. Зайняття в світличці відбуваються щосуботи від 10-ої рано в приміщенні церковної залі. Програма світлички відбувається в обох мовях.

Марія Геба, голова

ПОЖЕРТВА

Окружний З'їзд у Філадельфії приділив 25 дол. із свого виховного фонду для школи українознавства, що її оснугав і провадить наш Відділ. Ми щиро вдячні за цю підтримку, в якій додаємо також признання для цієї нашої виховної роботи. Доцінюючи вагу Запасного Фонду „Нашого Життя“ і потребу підтримки нашого журналу — призначаємо цю суму на цей Запасний Фонд.

Управа 13 Відділу СУА ім. Уляни Кравченко в Честері, Па.

ПОДЯКА

Достойна Пані Голово!

Я була глибоко зворушена тим, що зустріло мене 17 лютого ц. р. на Окружному З'їзді в Нью Йорку.

Наділення мене почесним головством Окружної Ради СУА в Нью Йорку — це високе відзначення і велике признання для мене за працю в рамках Окружної Управи. Ще більше вразувало мене те що Ви, дорога Пані Голово, особисто вручили мені грамоту. Ця Ваша увага стала для мене ще одним відзначенням!

Нехай Вас Господь Бог наділить здоров'ям і силами для ведення дорогої нам усім організації — Союзу Українок Америки!

А я й далі буду трудитися для її добра й росту!

Іванна Бенцаль, Нью Йорк

НАША ПОЖЕРТВА

Заохочені прикладом Ваших громадян, що вплачують на стипендійний фонд для бідних, але гідних українських дітей у країнах Південної Америки, ми: Анна і Павло Іганів, що разом переступили вік 155 літ, персилаємо на цю ціль грошовий переказ на 100 (сто) доларів і просимо зужити їх, як і всякі інші пожертви, на цю ціль.

Радіючи Вашим так шляхетним почином, остаємо

з високою до Вас пошаною

А. і П. Іванів

ПОЖЕРТВА

З нагоди Річних Зборів складаємо 7 дол. на передплату Н. Ж. для „Бабусі“

20 Відділ СУА ім. Олени Теліги Філадельфія

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „УКРАЇНКИ У СВІТІ“

У 1973 р. зложили пожертви:

Пі-ї Євгенія Ситник, Вінніпег 11 дол. По 10 дол.: Ганна Ратич, Едісон, Марія Клепачівська, Шикаго.

По 5 дол.: О. Габрович, Гемилтон, Софія Олесницька, Ньюарк.

3 дол.: Ольга Салук, Ньюарк.

2.50 дол.: Соломія Семотюк, Ванкувер.

По 1 дол.: Людмила Сердюк, Трентон, Леонія Слюзар, Монреал, Стефанія Савчук, Торонто, Лідія Гура, Ньюарк, І. Пуцентело, Едмонтон.

Щире Спасибі!

Фонд П'ятсот

Цього року минає 20-ліття повстання в'язнів у таборі Кінгір, що закінчилось жахливою масакрою 500 жінок-в'язнів. Коли вістка про те дійшла до вільного світу — Світова Організація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) — кинула клич встановлення Фонду П'ятсот, фонду, що послужив би в майбутньому для допомоги в'язнів. Цей Фонд П'ятсот дбайливо збирали і складали організації СФУЖО. Він чекав слушної нагоди, щоб послужити тим, що цього найбільше потребують.

Недавно тому досягнув вільний світ лист трьох жінок із концтабору в Мордовії. Зворушливими словами звертаються вони до Об'єднаних Націй, найвищої міжнародної установи з домаганням — переглянути їх засуд, перевірити обвинувачення. Ці три жінки засуджені за те, що писали листи в обороні своїх друзів чи чоловіків, і вимагали полегш у тюремному режимі.

Лист цей підписали — Ірина Стасів-Калинець, Ніна Строката-Караванська, Стефанія Шабатура. Їх голос дійшов до нас із глибини лісів Мордовії завдяки щасливому збігові обставин. Але окрім них там караються ще й інші жінки-в'язні. Їх теж відорвали від родин, від професійної праці завдяки сміливій поставі до репресій большевицького режиму.

Завдяки мікробіолгам західного світу розпочались заходи за переглядом справи Ніни Строкатої-Караванської. Гуртки Міжнар. Амністії в Німеччині і Швеції розпочали свої старання за перегляд справи Ірини Стасів-Калинець, яка перейшла операцію в тюрмі. Зав-

данням українських мистців повинно стати — порушити сумління світу в користь мисткині-килимарки Стефанії Шабатури.

Українське жіноцтво, об'єднане у Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, шукає тепер різних доріг, щоб допомогти цим жертвам тюремного режиму. При помочі петицій і меморіалів звертається в тій справі до міжнародних гуманітарних установ — Комісії Прав Людини в ОН, Міжнародної Ліги Прав Людини і до Міжнародного Червоного Хреста. І якщо виникне нагода безпосередньої допомоги, тоді Управа СФУЖО поставить до диспозиції Фонд П'ятсот для допомоги, лікування і транспортації жінок-в'язнів.

Західний світ пізнав із книжки А. Солженіцина „Архіпелаг Гулаг“ який безпощадний тюремний режим, як нищить самопочуття і здоров'я людини. Тому всі знаємо, що життя тих невинних жертв советського терору є загрожене через брак відповідних умов життя і лікування. Тому не сміємо дати приспати сумління світу і всіми засобами добиватись справедливості для тих нещасних жінок.

Управа СФУЖО

Христос Воскрес!

Вітаємо Вас, дорогі сестри, розсіяні в діяспорі, старовинним українським привітом, найкращим висловом християнської віри, надії й любови.

Глибоко стурбовані долею українського народу — линемо думками на розп'яту та нескорену Україну й заносимо мольби перед престіл Всевишнього, щоб дозволив українському народові закінчити криваву Голгофту й дочекати свого світлого Воскресіння.

Олена Лотоцька, почесна голова

Стефанія Савчук, голова

й Екзекутива:

Заступниці:

Лідія Бурачинська
Валентина Воропай
Лідія Гаєвська-Денес
Ольга Горачук
Ярослава Зорич
Марія Квітковська
Д-р Стефанія Потоцька
Марія Солонинка
Уляна Целевич

Секретаріат:

Стефанія Бернадина
Марія Сірота
Володимира Ценко

Касієр:

Наталія Даниленко

ЮВІЛЕЙ НАВЧАЛЬНОЇ СТАНИЦІ В МЮНХЕНІ

Коли в 1953 р. стали творитися навчальні станиці в Німеччині, то в тому була велика заслуга Об'єднання Українських Жінок. Це їх тодішня голова бл. п. Ольга Павловська висунула думку, що замість доривочних допомог і посилок найкраще було б навчати дітвору в школах українознавства. Але, щоб вони могли існувати, потрібно було постійних патронатів для тих шкіл. І так розпочалась акція Союзу Українок Америки й інших жіночих організацій, яка довгі роки допомагала тим навчальним станицям.

Дня 27 жовтня 1973 р. в Мюнхені відзначено 20-річчя школи українознавства з Мюнхену-міста, Людвігсфельду і Мозаху. Імпреза стягнула не тільки громадян, але й колишніх учнів, які прибули вже із своїми дітьми. Підготовою ювілею зайнялась п-і Орися Яримович, кол. управителька школи в Мюнхені-місті, п-і Ярослава Філь, учителька садку там же, п-і Анна Курилло, вчителька садку у Людвігсфельді, п. Іван Керестіль, учитель школи українознавства там же.

Програма свята була виконана дуже дбайливо. Майже в цілості виконали її діти згаданих шкіл, за виїнятком доповіді, що її виголосила п-і Ірина Козак, заступниця голови ОУЖ. У цій доповіді вона дала точний перегляд праці тих шкіл. Доповнила це виставка світлин різних шкільних осередків, що була вміщена на стінах.

Допомагали також кол. учні: Христя Марцюк, Орест Філь, Тарас Яримович, Ярема Гарабач.

Це свято було великим національно-виховним осягом. Найкращим вислідом його — це гурт української молоді, що його школа виховала. Це завдячуємо відданому вчителству, Об'єднанню Українських Жінок та й до деякої міри патронові школи в Мюнхені, 47 Відділові ім. Лесі Українки в Рочестері.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

У 1974 р. вплинули дальші пожертви на Ювілейний Фонд СФУЖО. Зложили їх хлени Управи СФУЖО — пп. Мирослава Ласовська і Лідія Бурачинська, по 25 дол. кожна. Таку ж пожертву зложила п-і Йоанна Михайленко з Саскатуну ще в 1973 р., але через помилку вона була вписана на інший фонд, а щойно тепер віддана своєму призначенню. Щире Спасибі!

З ювілею школи українознавства в Мюнхені
The Ukrainian school in Munchen, Germany is sponsored
by the Ukrainian Women's Ass'n

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

Продовжуємо список членок-прихильниць, розпочатий у лютневому числі. Подаємо список тих, що вирівняли свою вкладку в 1973 році. Якщо їх вплата торкається іншого часу, дата подана в дужках біля прізвища. Це окреслення відноситься тільки до даної членки-прихильниці, а не до прізвищ, що є подані перед нею чи після неї.

Марія Генік-Бсрезовська, Торонто, Стефанія Геттер, Курітіба, Марія Ганас, Гемилтон, Ганна Ганківська, Торонто, Софія Герасимович, Філядельфія, Катря Гарасевич, Торонто (72, 73), Дарія Гаврилюк, Монреал (74), Ольга Гнатик, Ірвінгтон, Софія Годованець, Рочестер, Марія Головінська, Філядельфія (70, 71, 72, 73), Ірина Гомонко, Монреал, Ольга Горачук, Курітіба, Марія Горохов'янка, Торонто, Лідія Гура, Ньюарк (73, 74).

Зінаїда Яшинська, Курітіба, Ольга Ізбо, Едмонтон, Лариса Яківчик, Торонто (71, 72), Анна Яківчик, там же (71, 72), Ольга Ясінська, там же.

Ірина Качанівська, Філядельфія, Анна Капітан, Рочестер, Катерина Кедоровська, Метачен (72, 73), д-р Марія Кейван, Едмонтон (71, 72, 73), Павлина Клим, Торонто, Софія Климкович, Едмонтон, Олена Климишин, Дітройт, Марія Кочерган, Філядельфія, Олександра Колач, Торонто (71, 72), Оксана Копачівська, Гемилтон, Ганна Коренець, Ньюарк, Дарія Коструб'як, Балтимор (73, 74), Ольга М. Костин, Курітіба, Олександра Ковальська, Торонто (72, 73), Марія Козак, Монреал (72), Марія Крамарчук, Рочестер, Стефанія Крохмалюк, Торонто, Марія Крижанівська, Рочестер, Дзвін-

ка Кульчицька, Філядельфія (71, 72), Віра Кушнір, Йонкерс, Анна Курилів, Судбури (74), Емілія Квасниця, Курітіба, Марія Квітковська, Дітройт (74).

ДО XV. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

XV. Літературний Конкурс СФУЖО, уфундований Марусею Бек, був проголошений у 1973 р. на спис явища парапсихології. Всі понадприродні відчуття чи переживання, що їх не можна пояснити звичайним спостереженням, можуть лягти в основу такого переходу. Майже кожна людина досвідчила це.

До тепер напіли такі описи:

1. Віра „Подарунок“, 2. Катерина „На покинутому хуторі“, 3. Н. М. „Бентежність“, 4. Межа „За завісою загадковости“, 5. Ірина Плай „Моя мама і я“, 6. В. Сейм „Чудо на весні“, 7. Надя Тищенко „Ясновидіння“. (Авторки подані під псевдонімом).

Речення Конкурсу продовжений до 31 травня 1974 р.

ВКЛАДКИ СКЛ. ОРГАНІЗАЦІЙ

Черговою організацією, яка вирівняла свою вкладку за 1974 рік, є Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб (п-і Ярослава Зорич, голова). Вкладка ОУК була вплачена у висоті 153 дол. Щиро дякуємо!

У ПАМ'ЯТЬ померлих членів нашої родини складаємо 20 дол. на Ювіл. Фонд СФУЖО.

Інк. Богдан і Ольга Поповичі
Лейквуд, Н. Дж.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXI.

APRIL, 1974

No. 4

EDITORIAL

The National Board of the UNWLA extends Easter Greetings to all members and officers of Branches and Regions.

This year, beginning the observance of our 50th anniversary, all of our work and effort is aimed in that direction, with members and officers working together as one. We would hope that this cooperation would be directed not only to joint preparations, but would extend further out into community and national actions.

OUR LIFE, which observed its 30th anniversary this year, demonstrates on its pages that "there is no today without yesterday and tomorrow, nor tomorrow without yesterday and today." One example in this issue is the article on ancient pottery pysanky which draw our attention and thoughts, at least for a

moment, from the excitingly lovely pysanky of today to the artistic works of the long ago "yesterday."

We have passed on our traditions from generation to generation. Holiday traditions are always in danger of losing their fundamental significance through our attempt to adapt them to modern circumstances. We must therefore strive to maintain the continuity of deep religious and national significance in our traditions, while at the same time we adapt to present day living. This continuity of tradition will bind our generation to each other.

With such continuity spring comes each year bringing new life from the old. With such continuity, for almost 2000 years, we celebrate the Resurrection of Christ.

meeting of delegates from all the villages of Transcarpathia was held at Khust, at which a unanimous decision was reached — "We will strive towards Ukraine, towards Kiev." However, having no other alternatives at the time, Transcarpathia voluntarily became a part of Czechoslovakia which guaranteed wide autonomy.

Despite 1000 years of Hungarian domination, the Carpatho-Ukrainians had not forgotten that they were an inseparable part of the people of the Dnieper and Dniester, nor had they forgotten that they were the masters of their land. The younger generation begun building an Ukrainian national life. Organizations (Plast, etc.), choruses, sports clubs, etc. were established and grew.

The Czech government's failure to stem the rise of Ukrainian nationalism in what they considered to be their "colony," was demonstrated by the participation of thousands of Ukrainian boys and girls carrying Ukrainian flags in a mass march in Prague where an "all-national" convention was being held.

In October, 1937, the Czech government was finally forced to fulfill its promise of autonomy for Transcarpathia and named a "Carpatho-Rusin," Andrej Broda, Premier. He was, however, unmasked as a Hungarian working for the annexation of Transcarpathia to Hungary, and was deposed. Father Augustine Voloshyn was then named Premier of Transcarpathia.

In February, 1939, 92% of the votes to the Carpatho-Ukrainian Senate went to members of the Ukrainian nationalist party, and the Carpatho-Ukrain-

On the 35th Anniversary Of Carpatho-Ukraine

March, 1974, marked the 35th Anniversary of the proclamation of Carpatho-Ukraine as an independent country. The 100th Anniversary of the birth of Monsignor Dr. Augustin Voloshyn, President of Carpatho-Ukraine and known as "Father of Transcarpathia," was observed at the same time.

When the Hungarians crossed

the Carpathian mountains in 985 A. D. and occupied Transcarpathia, the land was already inhabited by Rus-Ukrainian tribes. In 1895 a monument was erected by the Hungarians, in what is now Vorota, to mark the 1000th anniversary of their occupation.

On January 21, 1919, following the departure of the Hungarians with the end of World War-I, a

Hello Kiev – Farewell Kiev*

(Conclusion)

ians, at long last, had achieved control over their land.

Tragically Hitler's forces occupied Czechoslovakia in March, 1939 — Carpatho-Ukraine was handed over to Hitler's ally, Hungary.

Hungary's well-equipped and trained army, immediately dispatched across the border to secure control, met with fierce and determined opposition by the Carpatho-Ukrainian Sich whose patriotic zeal and intense nationalism had to take the place of equipment and training. The heroic stand of the Sich enabled the Carpatho-Ukrainian Senate to meet in Khust on March 15, 1939, proclaim the independence of Carpatho-Ukraine and elect Father Augustin Voloshyn, President.

With rivers of blood flowing on both sides, the Hungarian army overcame the resistance of the Sich and ended the independence of Carpatho-Ukraine.

Why were they pulling up roots? Only later did we learn the reason for the mass migration we saw. Everybody in the Soviet Union was looking for a better spot to live, for life everywhere was unbearably hard.

At one station where we stop-

Although 35 years have passed, Ukrainians the world over remember Father Voloshyn, who died in a Russian prison in 1945; remember those Carpatho-Ukrainians who died in the struggle for their independence and so joined Carpatho-Ukraine forever to the rest of the Ukrainian lands which still strive for freedom.

ped for a longer period another train stood on tracks parallel to us. Its locomotive was even with our car. We called out to the engineer.

"Do you know where they're taking us? What will become of us?"

He pretended not to hear, but when it grew dark he approached our window and asked who we were, and where we had come from. When we explained that we were Ukrainians, that we had been arrested in Lviv and were being taken to some unknown destination, he looked around to see whether anybody was coming, and said.

"I don't know exactly where they're taking you, but my whole family was also taken somewhere out there. Don't despair, it can't go on like this forever. An end must come to this constant sorrow."

He promised to find out for us where our train was headed, but before he could return the train moved on, and we never saw him again.

The names of the small stations we passed told us nothing, we had never heard of them. Finally we reached the Ural Mountains. They appeared smaller than we had imagined them. We knew of them only as a brown streak on a map, separating Russia from Asia. Now Asia welcomed us with a sandstorm. Long after it was over we kept finding grains of sand in the corners of the car, in our clothes and belongings, even though we had shut the window tightly.

Each day it became more difficult to breathe the air in our car. The small hole in the floor which was to serve as our toilet surely was put there only to frustrate and aggravate us. We curtained it off with blankets and sheets, whatever anybody

(Continued on back cover page)

UKRAINIAN EXHIBIT AT PHILADELPHIA MUSEUM OF ART

The Exhibit which featured about 200 pysanky and kilims dating from 200 years old to the most modern, was organized by members of UNWLA Branch 98 — Philadelphia.

Ukrainian National Women's League of America museum committee: from left to right are Irena Jurczak, Christine Perfecky, Penny Bach, Department of Urban Outreach, Vera Andreyczyk, Patricia Sawczak and Orysia Hewka.

Українська ВИШИВКА

Вишиване вбрання

У попередньому числі подали ми зразки суконь, що їх випрацювали тепер для широкого вжитку в Україні. З неменшим успіхом, а може і з більшою увагою, виконується це по наших поселеннях. Усюди читаємо про вишивані вечерниці і покази вишиваного вбрання. Перегляньмо ці здобутки!

З кінцем 1973 р. 12 Відділ США ім. Олени Пчілки в Клівленді влаштував такий показ. Моделювали вечерні сукні, вишивані намистом, шлюбні сукні, прикрашені полтавським вирізуванням, костюми, блузки із штанами тощо. З дитячого одягу були суконочки, китарики із спідничками, загортки для хлопчиків і т. д.

Подаємо зразок такого строю, що виступив під гаслом „Мама й доні“. Його зладила п-і Анна Завадівська, пресова референтка Відділу. Разом із доньками Іркою і Любкою вони моделювали комплекти — жакет-спідничка, або китарик-спідничка. Всі комплекти є виконані з сукна.

1. **Комплет жакет-спідниця.** Жакет опертий на формі МакКолл'с ч. 9601. Сукно — чорне. Прикрашений узо-

ром, що його вживають до свиток і китарів. Ним обведений виріз шиї, потім обидві передні поли й долішній край. Так само вміщений на кишеньках і рукаві. Спідничка, скроена на зразок

букви А, також прикрашена тією вишивкою на подолі.

2. **Комплет китарик-спідничка.** Сукно — брунатне. Китарики скроені прямо. Прикрашені вишивкою здовж передньої поли і долішнього краю, а також довкруги пахи. Спіднички також скроені на зразок букви А.

Взір комплектів

1. До вишивання вжита волічка марки Lee Wardz подібна до мулінки. До першого комплекту — цегляста й зелена. Взір присланий з України.

2. Взір із тієї ж волічки, виконаний дещо йнакше. Скомбінувала А. Завадівська.

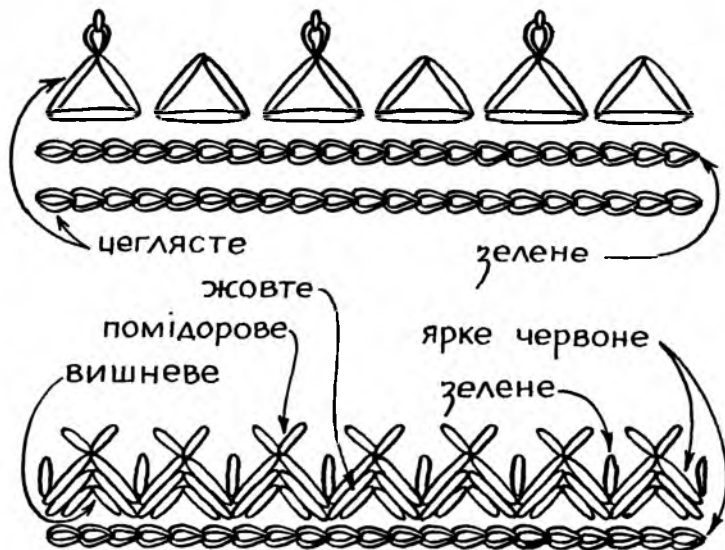
СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У грудневому числі на стор. 23-ій зайшла помилка в означенні кольорів весільної подушечки. Пропущено окреслення зеленого кольору, а число помаранчевого подано неточно. Підпис повинен звучати:

До вишивання вживати ниток Муліне. Чорне ч. 310, червоне \ \ ч. 321, жовте /// ч. 743, помаранчеве ++ ч. 740, зелене oo oo ч. 905.

Анна Завадівська з доньками Іркою і Любкою
Anna Zawadiwska and her daughters Irone and Liuba

Цими узорами викинчені обидва комплекти. Горішнім вишитий комплект ч. 1, долішнім комплекти ч. 2.

The suits above are adorned with these designs

Посмертна згадка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ділилися сумною вісткою із членством СУА, що 7 лютого 1974 р. попрощала цей світ довголітня членка 4 Відділу СУА у Нью Йорку **Євдокія Лектей**. Народилася вона 28 лютого 1895 р. у селі Котів, Бережанщина. До Америки приїхала молодою дів-

Бл. п. Євдокія Ликтей, членка 4 Відділу СУА, мати містоголови СУА Олександри Різник Ewdokia Lykтей, member of Branch 4, mother of vice president of UNW-LA, O. Riznyk

чиною 1914 р. Незабаром одружилася з Михайлом Лектеєм. Подружжя виховало двоє дітей в українському національному та релігійному дусі. Обі дочки, Анна і Олександра активні члени СУА, Олександра, заможна Різник є містоголовою Голсовної Управи СУА.

Бл. п. Євдокія Лектей була містоголовою 4 Відділу СУА, а поза тим не тільки сповняла звичайні обов'язки членки СУА, але помагала усюди де тільки було треба і брала участь у кожній організації де належала, чи як членка 1 Відд. СУА чи як член Управи Окружної Ради СУА.

Багато праці дала покійна при пакуванні річей та збірках для потребуючих земляків за океаном, які то збірки вів Злучений Допомоговий Комітет (ЗУДАК).

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипи Грабовенської 50 дол. складають на Запасний Фонд Н. Ж.

Відділи Округи
Північного Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анни Шевченко складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

29 Відділ СУА, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Любомири Ковч складаємо 115 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

47 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Люби Шот складаємо 105 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

47 Відділ СУА ім. Лесі Українки в Рочестері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу чоловіка нашої членки п-і Галі Кіляр, бл. п. Романа Кіляра, складаємо 25 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

64 Відділ СУА, Нью Йорк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Марти з Окуневських Даниш, тещі голови нашого Відділу п-і Марії Даниш, складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Управа 64 Відділу СУА в Нью Йорку

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу матері наших членок пп. Кіри Скоробогатої і Софії Салдан, складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Членки 64 Відділу СУА, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Анастасії Мартинюк, матері нашої подруги Марійки Борбич, членки 70 Відділу СУА в Пассейку, складаємо 30 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Світлана Марченко
Анна Ваньо
Стефа Покора
Леся Моравська
Юля Андрусишин
Міля Тарнавська

У покійній 4 Відділ втратив дорогу, незабутню, веселу і приязну вдачі членку.

На панахиду за спокій душі Покійної прибуло багато членок СУА і громадян. Зворушливе пращальне слово виголосили Софія Серафим, голова 4 Відділу СУА та мгр. Іванна Рожанковська містоголова Голсовної Управи СУА.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашого дорогого швагра, мгр. фармацевта, бл. п. Івана Мосевича, складаємо 50 дол. на допомогу студіюючій молоді в Бразилії.

Теодозія і Зиновій Савицькі
Ютіка, Н. Й.

В ПАМ'ЯТЬ нашої найдорожчої доні і сестри бл. п. Іванни Черниги складаємо 50 дол. на сиріт у Бразилії.

Елисавета і Микола Мулицькі та Меланія Кузьма

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипи Грабовенської на Запасний Фонд Н. Ж. складають 30 дол.

Марія Грушкевич, Євгенія Дубас і Ірина Кашубинська, членки Окружної Управи, Огайо

НА СВІЖУ МОГИЛУ в Стрию, в Україні, бл. п. Олени Яцишин, довголітньої учительки музики й співу та диригентки дівочого хору учительської семінарії в Перемишлі — жінки самаританки й улюбленої Тети Олени, складають 20 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Рідні з Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Юрія Мозгового, що помер 16 лютого 1974 р. в Денвері, шлемо на пресовий фонд Н. Ж. 20 дол., а опечаленим батькам померлого Вш. Панству Євгенії й інж. Павлові Мозговим, братові й родині, висловлюємо щиро-сердешне співчуття в їхньому безмежному горю.

Стефанія Левченко
Ірина Кальба
Марія Венжівська
Анна Ліщинська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Михайла Пестрака, краяна із Сокальщини, що помер у Німеччині, складаємо на Запасний Фонд 5 дол. Дочці Дарії Городиській і родині висловлюю щире співчуття.

Ірина Кашубинська, Парма

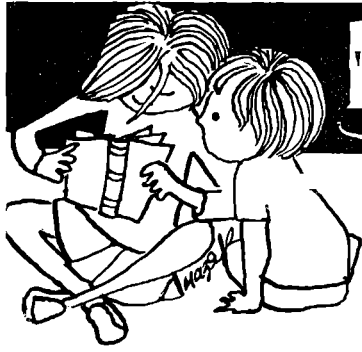
ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Анни Шевченко, матері нашої товаришки Наталки Масник, складаємо 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Дарія Ярошевич, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу чоловіка бл. п. Сави Никифоряка, складає 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Анна Никифоряк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаємо 10 дол. на Виховний Фонд ім. Ганни Ракочої Євгенія Янківська і рідня

НАШИМ ДІТЯМ

МАРІЯ ЖИЖКА

ЧОМУ МІНЯЮТЬ ПОКРИВАЛЬЦЯ?

Василь Щурат

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Б'є сонечко в віконечко,
Вістий: Христос Воскрес!
І жайворон зо всіх сторін
Лящить: — Христос Воскрес!

Цвіт в пахошах на радсшах
Цвіте: Христос Воскрес!

І дзвонить дзвін, мов навздогін,
Гуде: — Христос Воскрес!

Та й б'ються в лад у молодят
Серця: Христос Воскрес!

Кажи ж в одвіт на той привіт:
Во істину Воскрес!

Ввчорі Степанко пішов із мамою до вечірки. Він дуже уважно слухав, що казав священник. А сказав пан-стець таке:

— Завтра починається Великий Піст.

Дорогсю Степанко розпитував маму, що значить піст, а мама казала йому, що під час посту треба поводитися чемно, дуже тихо, а також не їсти м'яса та масних продуктів. Це треба робити зі співчуття до страждань Ісуса Христа.

— Ганнусю, — розповідав удома Степанко меншій сестричці: — Знаєш що? А в церкві всі зелені покривальця змінили на фіялкові. Може ти знаєш чому?

— Я бачила, що їх часом змінюють, але не знаю, чому.

— Ходімо, маму запитавмо.

— Так, мої любі діточки, — сказала мама. — Завтра починається Великий піст, всі люди постом і молитвами готують себе до покаяння, цебто, визнають, що вони винні в недобрих вчинках і думках. І в ці дні церква вживає фіялковий

колір — це колір каяття. Цей самий колір вживається ще й під час інших постів, перед Різдвом і в Пиліпівку.

— Коли, мамо, вживається зелений колір? — запитав Степанко.

— На Зелені Свята, а також і на Хрещення. Зелений колір — це барви природи, колір надії й життя. Цей колір ви бачите у церкві найчастіше.

— А коли червоний колір, мамо? Коли, — на Різдво?

— О ні, — відповіла мама, — бачте, — ви вже забули. На Різдво й на Великдень — найсвітліші, найбагатші кольори: білий або золотий.

— А я бачила червоні покривальця, — сказала Ганнусю.

— Так, моя донечко, червоні покривальця кладуть на День Святого Духа, або Трійцю. Червоний колір нагадує тоді вогники полум'я святого Духа. А ви, діточки, пильно вчіться в школі, і Дух Бога святого допоможе вам досягти успіхів у науці.

МІЙ СУСІД ВУЖ

Перед нашою хатою — поле. Я знаю, що скоро там побудують хати, і порожнього місця не стане; але покищо воно є, і там живуть наші сусіди — вужі.

Вуж дуже довгий, може зо три метри довжиною. Навесні він дуже худенький, бо на таку довжину не може знайти досить їжі. Зате він гарний, немов помальований: весь у темнозолотих смугах, ще й облямований світлішими крайками. Коли вуж повзе, то піднімає свою пласку голівку й висовує роздвоєний язичок. А коли я пробую підійти до нього, щоб побачити йому доброго ранку, він швидко втікає в нору.

Люди бояться вужа, бо думають,

що він отруйний. Але це зовсім не так: отруйних змій можна впізнати по їх яскравому кольору. Вони забарвлені в яснозелені, жовті

й помаранчові паски, немов попереджуючи нас, щоб ми не наближались. А вуж що ж? Він не зачіпає. А що він висовує язик, то не для того, щоб когось вкусити, а про-

(Закінчення на обкладинці)

Кого я люблю?

АЛЛА КОССОВСЬКА

Люблю свою маму і тата, і бабцю.
Люблю я сестричку, малесеньку Дарцю.
Люблю я собачку, що зветься Жучком,
І кицю люблю, що сидить під столом.

Люблю свого брата — збиточника-Костя,
Хоч часом мене він доводить до злости.
Люблю свою лялю — красуню Катрусю.
Дідуся люблю, але трохи боюся,
Бо він з нами, дітьми, не часто жартує.
Люблю Україну свою золоту я!

HELLO KIEV...

(Continued from page 29)

could contribute for the purpose. But it was impossible to keep the

МІЙ СУСІД — ВУЖ

(Докінчення зі стор. 32)

сто, щоб перевірити температуру надворі та спробувати, скільки в повітрі вогкості.

Вуж якраз корисний плазун. Він живиться комахами, що так шкодять в городі. А коли він знищує шкідників, то, значить, приносить нам користь, добре діло робить. Вужі також їдять пуголовків, хробаків, і навіть жабки й невеликі рибки.

Вужиха виводить дуже багато дітей: двадцять, тридцять, а то й шістдесят! Подумайте: шістдесят маляток за один раз! І всіх їх треба якось прогодувати. А щоб навчати розуму таку сімечку, треба булоб кілька яннь найняти! Але, на щастя, вуженята й самі розуму навчаються. Вони швидко привчаються здобувати собі їжу й ховатися від ворога.

Коли вуж підросе, його шкірка стає на нього замала, так як на вас сорочечка. Тоді вуж третєся об дерево й здіймає свою шкірку, як старий кожух. А під шкіркою — нова, гарна й блискуча шкірка, якраз до міри.

Якщо колись ви будете гуляти в лісі чи в полі й знайдете стару вужеву шкірку, зулінітьсєя й пригляньтєся до неї: ви помітите на ній луску, як у риби, тільки дрібнішу. Ця шкірка на животі вужа пристає дуже щільєо, а на спинці — вільніше. За допомогою луски, вуж пересуваєтьсєя, бо ніг у нього насправді немо... Луска чіпляєтьсєя за шорстку стежку, і вуж проповзає вперед. Якщо він хоче повзти взад, то мусить обернутися.

Як кому, а мені наші сусіди — вужі дуже подобаютьсєя. А вам? Чи є й у вас такі сусіди? Ану, роздивітьсєя навколо, пошукайте! А якщо нема, то під час прогулянок у лісі чи в полі постарайтєся його знайти. Тільки не бийте його палицями, бо нема за що: він нікому не робить кривди, крім комах і жаб.

На зиму вужі засинають, а прокидаютьсєя аж навесні. Але зате в теплі місяці їх можна бачити скрізь, де є трава й чагарники.

Тітка Катря

place clean, and there was no water to wash the boards around the hole. The smell emanating from the curtained-off recess grew worse daily.

Every morning began in the same way, with a girl's voice shouting from the window of a neighboring car:

"Water! Water!"

Sooner or later, the guards got either tired or bored of her cries and opened up the car doors one by one, letting out two people from each car to get water. The trouble was that we had no utensils in which to carry or keep the water. Sometimes the guards brought us bread. Not everybody knew enough to value it, as yet. Some people still had remnants of provisions from home, and they disliked the taste of this dark heavy bread. Others had no food at all, and we had to share with them, somehow, our own meager stores. Beyond the Urals children ran up to our train window — begging for bread. This brought home to everybody how precious bread was. What could we expect, wherever they were taking us, if these free people begged us, prisoners, for bread?

Gradually we lost our sense of time, for as the train moved east the sun altered the times of its rising and setting. From the sun we knew, however, that the train had changed direction. Now we were moving north. Through the window we could see mountains again, but nobody knew what mountains they could be.

After we had been travelling close to three weeks, the train stopped in the middle of the night and didn't move again. In the morning we could see out of the window the snowy steppe, unending and unchanging as far as the eye could see, tragic in its monotony. Looking closely we could barely distinguish some houses in the distance. A wind blew, carrying sand and pebbles, making the telegraph wires sing. The sound of doors opening in neighboring cars came closer and closer. Finally our door was opened as well. We had arrived.

* Excerpt from "Tales of Kazakhstan," translated by O. Dragan.

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Євгенії Рогожі складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Ірина Пежанська і Дарія Ярошевич
Шикаго, Ілл.

В ПАМ'ЯТЬ сина Олеся у близькій роковині його смерті складаю 10 доларів на Запасний Фонд Н. Ж.

Родина Артеміди і Михайла
Никоровичів, Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Бартків, матері Олени Калитяк, пересилаю 10 дол. на пресовий фонд „Нашого Життя“.

Софія Шумило

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. д-ра Богдана Олесницького на Запасний фонд Н. Ж. складають 10 доларів

Анна й Іван Настюк, Юніон, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Богдана Олесницького на запасний фонд Н. Ж. складає 10 дол.

Ірина Федів, Юніон, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Бартків, матері п-і Олени Калитяк, складаю 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Софія Шумило, Дітройт

ЯК НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК і у вічну пам'ять бл. п. Осипи Грабовенської складаємо 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

Д-р Петро й Олена Глібовичі
Торонто

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Осипи Грабовенської складають 7 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Михайлина й Антін Чайківські
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. майора Павла Калиновського складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Шав'яки, Балтимор

✽

Оголошення „Замість квітів“ поміщуємо безплатно, якщо пожертви є призначені на фонди й акції нашої організації. В іншому випадку радо полагодимо висилку цієї пожертви, але просимо додати 3 дол. до вплаченої суми, на кошт проголошення.

Адміністрація Н. Ж.

При зміні адреси не забудьте подати коду Вашої околиці (зип-код). Це конечне для висилки журналу.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріялів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невірних і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10:30—1 і по полудні від 3—6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212).

Центрاليا одержала

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Суми зложені на Пресовий Фонд Н. Ж. є для Відділів обов'язкові й обіймають вплати Відділів і осіб, зложені в часі від 1—31 січня 1974 р.

Від. 1 Нью Йорк	10.00
„ 14 Гюстон	25.00
„ 78 Вашингтон	50.00
„ 88 Філядельфія	50.00
„ 106 Гартфорд	20.00

По 8 дол.: Надія Мандрусак, С. Орендж, Павліна Кіт, Шикаго, Євдокія Блавацька, Філядельфія.

По 6 дол.: Наталка Мухина, Андрус.

По 5 дол.: Марія Луцишин, Парма, Стефанія Цимбаліст, Дітройт, Микола Долинська, Ірвінгтон, Ольга Гірна, Нью Йорк.

По 4 дол.: Марія Штайнберг, Парма

По 3 дол.: Рома Опалевич, Дарія Нагніт, обидві з Торонто, Наталка Білінська, Ньюарк, Марія Палідвор, Катерина Терлецька, обидві з Нью Йорку, Люба Куць, Едмонтон, Софія Леськів, Анастасія Жилава, Павліна Марків, усі з Філядельфії, Марія Янів, Севен Гілс, Текля Прийма, Лондон, Анна Капітан, Рочестер, Анастасія Королишин, Дітройт, Магдалина Жеребецька, Саскатун, Стефанія Явна, Рутердорф, Ірина Рудик, Абсин, Зиновія Мельник, Асторія, Марія Пашук, Мімоза, Наталія Клезор, Бруклін, Марія Овчинник, Гайленд, Марія Котик, Балтимор, Марія Турянська, Воррен.

По 2 дол.: Ірина Островська, Торонто, Стефанія Рудик, Асторія, Катерина Горбачевська, Монтреал, Оль-

га Пашковська, Шикаго, А. Крупа, Гартфорд.

По 1 дол.: Є. Олексин, Гартфорд, Ольга Осацька, Рочестер, Ольга Духнич, Ірвінгтон, Анізія Струц, Марія Вусович, обидві з Шикаго, Василина Павлюк, Мідсекс, Софія Малиновська, Парма.

ФОНД МУЗЕЮ СУА:

Суми, зложені на Фонд Музею СУА, обіймають вплати Відділів і осіб, зложені в грудні 1973 і січні 1974 р.

Від. 9 Бінгемтон	25.00
„ 14 Гюстон	25.00
„ 18 Пассейк	75.00
„ 41 Філядельфія	10.00
„ 45 Елізабет	25.00
„ 46 Рочестер	25.00
„ 58 Дітройт	25.00
„ 71 Джерзі Сіті	100.00
„ 78 Вашингтон	200.00
„ 88 Філядельфія	25.00
„ 89 Кергонксон	10.00
„ 93 Гартфорд	50.00
„ 102 Манстер	25.00
„ 106 Гартфорд	25.00
„ 108 Нью Гейвен	25.00
Ю. Ганкевич, Нью Йорк	50.00
І. Вус і К. Вовчок, Бронкс	28.00
Ірина Кушнір, Філядельфія	10.00

ФОНД „МАТИ И ДИТИНА“

Суми зложені на цей фонд, обіймають вплати Відділів і осіб, зложені в грудні 1973 і січні 1974 р.

Від. 25 Потакет	2.00
„ 28 Ньюарк	90.00
„ 29 Шикаго	60.00
„ 47 Рочестер	44.00
„ 51 Милвокі	10.00

Від. 61 Випані	60.00
„ 63 Дітройт	100.00
„ 66 Нью Гейвен	7.00
„ 68 Сиракюзи	30.00
„ 69 Лорейн	199.00
Софія Соколишин, Асторія	40.00
Марія Сухарчук, Почтар, Стронг-віл	10.00
К. і Д. Пашини, Лорейн	5.00

ФОНД „П'ЯТСОТ“:

Від. 51 Милвокі	20.00
Відділ ОЖ ОЧСУ, Дітройт	20.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

РІЧНІ ЗБОРИ

7 ВІДДІЛ СУА, АКРОН, ОГАЙО

Збори відкрила голова Сальвіна Іваницька. До президії ввійшли пп. Павліна Галамай, як голова, Анна Мартинюк, як секретарка. Однохвилинною мовчанкою вшановано членок-основниць, що відійшли у вічність, а саме — бл. п. Анну Мосійовську й бл. п. Анастасію Зелко.

Звіт із праці відчитала голова С. Іваницька, а протокол — заступниця секретарки Анна Малій. Контр. Комісія подала внесок на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Уляна Білецька, голова, П. Галамай, заступниця, Олена Мартинюк, секретарка, Анна Малій, заступниця, Е. Журовська, касієрка, О. Мотрович, заступниця, і референтки: С. Іваницька пресою укр. мовою, Анна Мартинюк англ. мовою, А. Малій і А. Курило сусп. опіки, А. Воляник-Баран і Т. Ящечко господарські.

До Контр. Комісії ввійшли пані — А. Микитин, голова, З. Гошко і З. Шабат, члени.

Уступаюча голова сказала своє слово п. н. „Гляньмо у минуле“, а ново-вибрана голова закликала членок — приєднувати молоде жіноцтво до Відділу.

С. Іваницька, прес. реф.

ВІДНОВІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!